

การสืบค้นไฟล์วิดีโอด้วยวิธี AVI

Content-Based Video Retrieval using AVI method

ห้องสมุดคณะวิศวกรรมศาสตร์	
วันที่รับ.....	- 9 S.A. 2547
เลขทะเบียน.....	4700182
เลขเรียกหนังสือ.....	
มหาวิทยาลัยนเรศวร	

5067017

ป.ร.

ก.ร.ร.

2546

e.2

นายกิจจา จีรพรชัย รหัส 43360338

นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์เมฆ รหัส 43360643

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ปีการศึกษา 2546

ใบรับรองโครงการวิศวกรรม

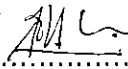
หัวข้อโครงการ	การสืบค้นไฟล์วิดีโอด้วยวิธี AVI		
ผู้ดำเนินโครงการ	นายกิจจา จีรพรชัย	รหัส	43360338
	นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์เมฆ	รหัส	43360643
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.ไพศาล มุณีใส่วง		
สาขาวิชา	วิศวกรรมคอมพิวเตอร์		
ภาควิชา	วิศวกรรมไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์		
ปีการศึกษา	2546		

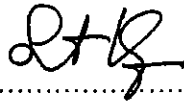
.....

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร อนุมัติให้โครงการฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์

คณะกรรมการสอบโครงการวิศวกรรม

.....ประธานกรรมการ
(ดร.ไพศาล มุณีใส่วง)

.....กรรมการ
(ดร.สุชาติ เข้มเม่น)

.....กรรมการ
(ดร.สุรเชษฐ์ กานต์ประชา)

หัวข้อโครงการ	การสืบค้นไฟล์วิดีโอด้วยวิธี AVI		
ผู้ดำเนินโครงการ	นายกิจจา	จิรพรชัย	รหัส 43360338
	นายอรรถสิทธิ์	ทรัพย์เมฆ	รหัส 43360643
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.ไพศาล	มูณีสว่าง	
สาขาวิชา	วิศวกรรมคอมพิวเตอร์		
ภาควิชา	วิศวกรรมไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์		
ปีการศึกษา	2546		

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มุ่งเน้นที่จะศึกษาถึงเทคนิคในการสืบค้นไฟล์วิดีโอที่มีอยู่ในฐานข้อมูลโดยใช้วิธี Adaptive Video Indexing (AVI) ซึ่งเป็นเทคนิคการสืบค้นไฟล์วิดีโอโดยนำจำนวนเฟรมทั้งหมดของไฟล์วิดีโอที่ใช้เป็นคำถามมาวิเคราะห์หาค่าความถี่ของแต่ละเฟรมแล้วนำไปเปรียบเทียบกับไฟล์วิดีโอที่มีอยู่ในฐานข้อมูล วิธีการ AVI จะสามารถสืบค้นไฟล์วิดีโอได้ทั้งในระดับ Shot, Scene และ Story ซึ่งจะมีความสามารถมากกว่าการสืบค้นไฟล์วิดีโอโดยใช้วิธีเฟรมตัวแทน (KFVI – key frame based video indexing) ที่นิยมใช้ในปัจจุบัน จากผลการทดลองพบว่าวิธีการแบบ AVI สามารถใช้ในการสืบค้นไฟล์วิดีโอได้ดีในทุก ๆ ระดับ โดยสามารถสืบค้นข้ามลำดับชั้นได้ เช่น ใช้ Shot หรือ Scene เป็น query เพื่อสืบค้น Scene และ Story นอกจากนี้พบว่า AVI สามารถใช้ในการค้นหาได้ดีกว่า KFVI

Project Title Content-Based Video Retrieval using AVI method
Name Mr. Kitja Jeerapornchai ID. 43360338
Mr. Attasit supmek ID. 43360643
Project Advisor Dr. Paisarn Muneeswang
Major Computer Engineering
Department Electrical and Computer Engineering
Academic Year 2003

ABSTRACT

This project studies content-based video retrieval (CBVR) by using adaptive video indexing technique (AVI). This technique indexes video file by considering all frames within video to obtain a frame-frequency vector used for search and retrieval. The AVI technique can retrieve video at all levels (i.e., shot, scene and story), which is very useful when compared to the key-frame based video indexing technique (KFVI). The proposed search engine can retrieve video file at shot, scene and story levels, as well as using shot and scene as a query to retrieve video scene and story. Based on the experimental results, the AVI video search engine provided better results than that of KFVI at all levels.

กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ สำเร็จได้ด้วยดีก็เนื่องด้วยความอนุเคราะห์จากท่านอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการคือ ดร.ไพศาล มุณีสว่าง ซึ่งได้ให้ทั้งคำแนะนำในด้านต่างๆ ตั้งแต่ทางด้านทฤษฎี ด้านโปรแกรมมิ่ง ด้านการเขียนโครงการวิจัย และอื่นๆ รวมทั้งขอขอบคุณเพื่อนๆ ที่คอยให้ความช่วยเหลือในทุกๆด้าน อีกทั้งกำลังใจที่ได้รับจากที่บ้าน

ในโอกาสนี้ทางคณะผู้จัดทำโครงการจึงขอขอบคุณทุกๆท่านที่มีส่วนช่วยทำให้โครงการนี้ประสบความสำเร็จได้ด้วยดี

นายกิจจา จีรพรชัย
นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์เมฆ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ช
สารบัญรูป	ซ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ปัญหาและที่มาของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	2
1.3 ขอบข่ายของงาน	3
1.4 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 ระบบสี (Color Models)	6
2.1.1 ระบบสีแบบRGB (RGB Color Model)	7
2.1.2 ระบบสี HSV (HSV Color Model)	8
2.2 การอธิบายถึงภาพต่างๆ โดยใช้ Color Histograms	11
2.2.1 การทำ Histogram ในระบบสี HSV	12
2.3 การประเมินค่าตัวแทนของเวกเตอร์ (Vector Quantization)	15
2.4 การใช้ความเหมือนระหว่างเวกเตอร์ในการสืบค้น	17
2.5 ระบบวีดีโอ (Video System)	19
2.5.1 การวิเคราะห์วีดีโอ	20
2.5.1.1 การกำหนดขอบเขตของ shot (Shot Boundary detection)	21
2.5.1.2 การเลือกเฟรมหลัก (Key frame extraction)	21
2.5.2 การแสดงวีดีโอ (Video Representation)	21
2.5.2.1 การแสดงเฟรมหลัก (Sequential key frame representation)	22
2.6 การสืบค้นไฟล์วีดีโอในฐานข้อมูล	22

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.6.1 การค้นหาโดยใช้คำสำคัญ (Key word search)	22
2.6.2 การค้นหาโดยใช้คีย์เฟรม	23
2.7 แนะนำเกี่ยวกับ JSP	24
2.7.1 ข้อดีของ JSP	25
2.7.2 โครงสร้างและขั้นตอนการทำงานของ JSP	26
บทที่ 3 วิธีดำเนินงาน	28
3.1 การนำไฟล์วิดีโอมาทำ Histogram	28
3.2 การสืบค้นไฟล์วิดีโอในฐานข้อมูล Shot Scene และ Story โดยวิธี AVI	30
3.3 กระบวนการในการสร้างเวกเตอร์ AVI แม่แบบ (AVI template)	31
3.4 สร้างเวกเตอร์ AVI (AVI vector)	33
บทที่ 4 การทดลองการสืบค้นและส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย	36
4.1 ผลการทดลองการแบ่งช่วงของ Histogram	36
4.2 ผลการทดลองการสืบค้นไฟล์วิดีโอในระดับ Shot	37
4.3 ผลการทดลองการสืบค้นไฟล์วิดีโอในระดับ Scene และ Story	39
บทที่ 5 บทสรุปผลงานวิจัยและการนำงานวิจัยไปใช้	41
5.1 การหาค่า Histogram	41
5.2 การสืบค้นไฟล์วิดีโอ	41
5.2.1 การสืบค้นไฟล์วิดีโอในระดับ Shot	41
5.2.2 การสืบค้นไฟล์วิดีโอในระดับ Scene และ Story	41
5.3 คำแนะนำในการนำกระบวนการสืบค้นไปใช้	43
เอกสารอ้างอิง	44
ภาคผนวก ก	46

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก ข	56
ประวัติผู้เขียนโครงการ	58

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 แสดงตัวอย่างของชุดตัวแทน (Code Book)	16
3.1 แสดงตัวอย่างการเลือกเวกเตอร์ที่ใช้ในการสืบค้นในไฟล์วิดีโอต่างระดับกัน	34
4.1 จำนวนของช่วงที่ใช้ในการทดลองการทำ	36
4.2 จำนวนของ Shot ในแต่ละเรื่องใน Database	38
ข-1 แสดงค่าของจำนวนเมล็ดสีที่ตกลงในแต่ละช่วงของ Histogram	57

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า
2.1	แสดงตัวอย่างของรูปแบบของสีในระบบต่างๆ 6
2.2	แสดงตัวอย่างภาพแบบอ้างอิงตาราง 7
2.3	แสดงลูกบาศก์ของสีในระบบ RGB 8
2.4	แสดงระบบสี HSV 9
2.5	แสดงตัวอย่างการใช้ฟังก์ชัน rgb2hsv ใน Matlab 11
2.6	แสดงตัวอย่างการใช้ฟังก์ชัน rgb2hsv 11
2.7	แสดงตัวอย่างการนำภาพมาเก็บไว้ในรูปแบบดิจิทัลไฟล์ 12
2.8	แสดงตัวอย่างการทำ Histogram 12
2.9	แสดงตัวอย่างการแบ่งช่วงสีในระบบสี HSV 13
2.10	แสดงตัวอย่างของเวกเตอร์ในปริภูมิเวกเตอร์ 14
2.11	แสดงตัวอย่างตารางสีที่ใช้อ้างอิงภาพในระบบ RGB 15
2.12	แสดงตัวอย่างการทำ Vector Quantization 16
2.13	แสดงการหาความเหมือนระหว่างเวกเตอร์ 18
2.14	แสดงลำดับขั้นของกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของวิดีโอ 19
2.15	แสดงขั้นตอนในวิเคราะห์วีดีโอ 20
2.16	แสดงการเรียงตัวของเฟรมในไฟล์วีดีโอ 22
2.17	แสดงเฟรมจากไฟล์วีดีโอในระดับ Shot 23
2.18	แสดงการสร้างเนื้อหาแบบไดนามิกด้วยสมาชิกต่างๆของ JSP 25
2.19	แสดงผังการทำงานของ JSP 26
2.20	แสดงขั้นตอนการประมวลผลไฟล์ JSP 27
3.1	แสดงตัวอย่างแบ่งเฟรมออกเป็น ส่วนของค่าในระบบสี HSV 29
3.2	แสดงตัวอย่างไฟล์วีโอในระดับ Scene 30
3.3	แสดงรูปแบบการสืบค้นไฟล์วีดีโอแบบ AVI 31
3.4	แสดงการเรียงของ Histogram ใน AVI 33
4.1	กราฟการทดลอง 37
4.2	กราฟทดลองเปรียบเทียบ KFVI กับ AVI 38
4.3	แสดงตัวอย่างการค้นหาไฟล์จากระดับ Shot 39
4.4	การทดลองระดับ Scene และ Story 40

สารบัญรูป (ต่อ)

รูปที่	หน้า
4.5	แสดงตัวอย่างผลการค้นหาไฟล์จากระดับ Shot ใน Scene40
5.1	แสดงตัวอย่างผลการค้นหาไฟล์วีดิโอ scene to story42
ก-1	ตั้งชื่อการเชื่อมต่อฐานข้อมูล 46
ก-2	ระบุรายละเอียดที่ใช้สำหรับการติดต่อฐานข้อมูล 47
ก-3	พิมพ์ชื่อฐานข้อมูลที่ต้องการจะสร้างใหม่48
ก-4	กำหนดชื่อตารางและคอลัมน์แรกที่ต้องการ 48
ก-5	กำหนดคุณสมบัติของฟิลด์ temp1 49
ก-6	กำหนดคุณสมบัติของฟิลด์ temp2 50
ก-7	ผลลัพธ์ที่ได้เมื่อสร้างตารางเรียบร้อยแล้ว50
ก-8	ผลลัพธ์ที่ได้เมื่อสร้างตารางเรียบร้อยแล้ว51
ก-9	เมื่อต้องการลบตาราง 52
ก-10	คลิกไปที่แท็บ Data เพื่อเพิ่มเรคอร์ดใหม่53
ก-11	เพิ่มเรคอร์ดใหม่ในตาราง 53
ก-12	อิมพอร์ตเทคไฟล์ 54
ก-13	เลือกเทคไฟล์เพื่อนำมาใส่ในฐานข้อมูล 54
ก-14	ใส่รายละเอียดสำหรับเทคไฟล์ที่จะใส่ฐานข้อมูล 55
ข-1	ภาพที่ได้ที่ได้จากการหาค่า Histogram โดยใช้ฟังก์ชัน hsvhist56
ข-2	แสดงกระบวนการในการสร้างเวคเตอร์ AVI 58

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ปัญหาและที่มาของปัญหา

โลกในยุคปัจจุบันเป็นยุคของเทคโนโลยีสารสนเทศและข้อมูลข่าวสาร สังคมที่เต็มไปด้วยการแข่งขันทำให้ทุกคนต้องอยู่กันอย่างเร่งรีบ และแข่งกับเวลา เพื่อให้ได้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง และแม่นยำในเวลารวดเร็วเพื่อที่จะนำสิ่งเหล่านั้นไปใช้ประโยชน์ด้านต่างๆต่อไป ทำให้เกิดเทคโนโลยีต่างๆเพื่อช่วยในการค้นหาข้อมูล จึงมีการสร้างเครื่องมือค้นหาที่เรียกว่า Search engine ขึ้นมา เช่น ใน อินเทอร์เน็ตก็มีเว็บไซต์ต่างๆที่ใช้ในการสืบค้นข้อมูลอยู่มากมาย เช่น google yahoo sanook เป็นต้น โดยจะสามารถสืบค้นหาข้อมูลที่ต้องการได้โดยใช้คำสำคัญในการค้นหา (Keyword) กล่าวคือ ถ้าจะหาข้อมูลเกี่ยวกับอะไรก็จะสามารถพิมพ์คำๆนั้นลงไป แล้วก็จะได้ข้อมูลของสิ่งที่ต้องการ แต่ของเสียของวิธีนี้ก็คือการจัดเก็บจะต้องมีการจัดทำกรรมสิทธิ์ของข้อมูลให้ถูกต้องเสียก่อน ซึ่งในการกระทำงานนี้จำเป็นที่จะต้องใช้ความรู้ในการทำ เป็นเหตุให้มีความล่าช้าในการจัดเก็บ ยิ่งถ้าต้องการจัดเก็บข้อมูลในระบบที่ใหญ่หลายๆแล้วก็จะจะมีผู้ที่ทำการจัดเก็บข้อมูลหลายฝ่ายหลายคนทำให้มีปัญหาก่เกิดขึ้นหลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นความผิดพลาดของตัวผู้จัดเก็บเอง หรือแม้แต่มাত্রฐานของตัวผู้จัดเก็บแต่ละคน ก็เป็นสาเหตุให้เกิดการผิดพลาดในการค้นหาได้ทั้งสิ้น จึงเป็นสาเหตุทำให้ไม่สามารถหาสิ่งที่ต้องการได้ครบถ้วน ตัวอย่างเช่น การสืบค้นหารูปภาพของสถานที่สำคัญต่างๆ หรือการหาไฟล์ดิจิทัลวิดีโอ เป็นต้น

เป็นที่ยอมรับกันว่าในยุคปัจจุบันระบบมัลติมีเดียมีส่วนเข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันเป็นอย่างมาก เช่น ทางด้านบันเทิงที่เกี่ยวข้องโดยตรง สถานศึกษาซึ่งใช้กันในการศึกษาทางไกลหรือการศึกษาด้วยตัวเอง ซึ่งการใช้ระบบมัลติมีเดีย นั้นมักจะเกี่ยวข้องกับเสียงและภาพ ซึ่งมักจะจัดเก็บในลักษณะไฟล์ประเภทดิจิทัลวิดีโอ จะเห็นได้ว่าจากที่ในปัจจุบัน ไฟล์ประเภทนี้มีการใช้กันอย่างแพร่หลายในทุกสาขาอาชีพจึงทำให้มีไฟล์ประเภทนี้อยู่มากมาย แต่กลับมีวิธีที่ใช้ในการสืบค้นไฟล์ดิจิทัลวิดีโอนี้มาใช้งานไม่มากนัก ได้แก่ การสืบค้นโดยใช้คำสำคัญ (Keyword) ซึ่งวิธีนี้มีข้อเสียดังที่กล่าวมาแล้วในขั้นต้น จึงได้มีการสร้างวิธีสืบค้นโดยใช้ไฟล์วิดีโอต้นแบบ หรือการค้นหาโดยเปรียบเทียบเนื้อหาของไฟล์ที่มีลักษณะเหมือนและใกล้เคียงกับ ไฟล์ที่มีเนื้อหาที่เราต้องการมาจากในฐานข้อมูลทั้งหมด ตัวอย่างเช่น ต้องการหาไฟล์ดิจิทัลวิดีโอที่เกี่ยวกับฟุตบอลก็จะกำหนดรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับฟุตบอล เช่น ภาพสนามฟุตบอล ภาพการยิงประตู ภาพคนดู เป็นต้น จากนั้นก็นำภาพที่กำหนดมาให้มาเปรียบเทียบกับเนื้อหาของวิดีโอว่ามีไฟล์วิดีโอใดที่มีเนื้อหาใกล้เคียงกับภาพที่

ต้องการ ก็จะทำให้สามารถหาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับฟุตบอลได้จากฐานข้อมูลที่มีอยู่ทั้งหมดเป็นต้น ซึ่งจะทำให้ได้ข้อมูลที่มีอยู่อย่างรวดเร็วและง่ายดาย เพราะไม่ต้องเสียเวลาทำดัชนีของไฟล์วิดีโอ ได้ไฟล์วิดีโอที่ต้องการและไฟล์วิดีโอที่มีส่วนที่เกี่ยวข้องมาด้วย ไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงมาตรฐานในการจัดเก็บ อีกทั้งการสืบค้นแบบนี้ปัจจุบันมีการศึกษาและพัฒนากันอย่างแพร่หลาย และมีอยู่ด้วยกันหลายวิธี ซึ่งส่วนมากจะใช้เฟรมสำคัญ (Key Frame) ในการสืบค้น คือ การนำเฟรมซึ่งเป็นตัวแทนของแต่ละช่วง (Shot) ของวิดีโอมาเปรียบเทียบกับภาพตัวอย่าง แล้วตรวจว่ามีเฟรมตัวแทนจากไฟล์วิดีโอใดที่ตรงกันก็จะถือว่าวิดีโอชิ้นนั้นเป็นวิดีโอที่ต้องการค้นหา แต่เนื่องจากในความเป็นจริงแล้วไฟล์วิดีโอยังแบ่งออกเป็นอีกหลายระดับ ซึ่งจะพบว่าวิธีที่ใช้วิธีการเฟรมสำคัญในการสืบค้นนั้นสามารถหาได้เฉพาะวิดีโอที่อยู่ในระดับ Shot เท่านั้น ซึ่งในความจริงนั้นไฟล์ต้นแบบอาจเป็นแบบ Scene ก็ได้ และยังอาจเกิดการผิดพลาดจากการที่เลือกเฟรมตัวแทนผิดพลาด ดังนั้น ผู้จัดทำโครงการจึงได้มีความคิดที่จะจัดทำวิธีที่สามารถค้นหาไฟล์วิดีโอซึ่งสามารถค้นหาได้ทั้งสามระดับของวิดีโอ

การค้นหาไฟล์จากฐานข้อมูลที่มีอยู่ทั้งหมดเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก เนื่องจากต้องมีการทำดัชนี ต้องทราบถึงศักยภาพที่เก็บไปไว้ที่ใช้ในการค้นหา อีกทั้งต้องเก็บใหญ่กว่าวิธีซึ่งถ้าไม่ใช่ผู้ที่เชี่ยวชาญในการจัดเก็บแล้วจะเป็นไปได้ยากที่จะทำการจัดเก็บไฟล์ต่างๆลงในฐานข้อมูล ไฟล์วิดีโอชิ้นนั้นก็จะเป็นไฟล์ประเภทหนึ่งที่มีอยู่จำนวนมากมายในปัจจุบัน การจัดเก็บไฟล์ลงในฐานข้อมูลนั้นจะมีความยุ่งยากและซับซ้อน ทำให้ยากต่อการค้นหา ดังนั้นจึงได้มีการคิดค้นวิธีการค้นหาไฟล์วิดีโอโดยใช้เนื้อหาของไฟล์ต้นแบบมาเป็นตัวสืบค้นซึ่งก็จะมีเทคนิคและวิธีต่างๆกันอยู่หลายวิธี แต่ก็ยังสามารถค้นหาไฟล์วิดีโอได้เพียงในระดับ Shot เท่านั้น ไม่สามารถค้นหาไฟล์วิดีโอในระดับที่สูงขึ้นไปอีกได้

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อสร้างระบบการจัดการข้อมูลของไฟล์ดิจิทัลวิดีโอ ที่ใช้กระบวนการสืบค้นโดยเนื้อหาของวิดีโอ ที่มีความถูกต้องและน่าเชื่อถือ

1.2.2 นำระเบียบวิธีการ Adaptive-Video Indexing (AVI) ซึ่งเป็นการใช้เนื้อหาของไฟล์วิดีโอต้นแบบมาใช้ในการสืบค้นไฟล์วิดีโอที่มีลักษณะอย่างที่ต้องการ จึงทำให้มีคุณสมบัติที่ดีกว่าการสืบค้นแบบเดิม(แบบเฟรมสำคัญ (Key frame)) คือมีความสามารถสืบค้นครอบคลุมทั้งในระดับ Shot, Scene และ Story

1.2.3 นำภาษาจาวามาสร้าง โปรแกรมเพื่อสืบค้นไฟล์ภาพวิดีโอที่ต้องการด้วยวิธีการ Adaptive-Video Indexing (AVI) ที่สามารถค้นหาได้ทั้งในเครื่องของตนเองและยังสามารถค้นหาผ่านระบบเครือข่ายได้

1.3 ขอบข่ายของงาน

สร้างกระบวนการและเครื่องมือที่ช่วยในการสืบค้น (Search engine) ไฟล์ดิจิทัลวิดีโอที่ต้องการได้อย่างถูกต้อง โดยการออกแบบการจัดเก็บไฟล์ดิจิทัลวิดีโอทั้งสามระดับ (Shot, Scene และ Story) นั้นนำมาจากกระบวนการจัดเก็บที่มีอยู่ทั่วไป นำภาษาจาวามาใช้ในการพัฒนาโปรแกรมที่นำมาใช้งานซึ่งจะทำให้โปรแกรมสามารถสืบค้นไฟล์ประเภทนี้ได้จากทั้งในเครื่องและในระบบเครือข่าย (Internet) โดยใช้ JAVA พัฒนาเครื่องมือทั้งใน sever และ client

1.4 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 สามารถพัฒนาและสร้างสรรค์ web server ในลักษณะที่เป็น web service ให้บริการข้อมูลประเภทไฟล์ดิจิทัลวิดีโอผ่านทางระบบ Internet โดยสามารถรองรับการทำงานกับหลาย user ในเวลาเดียวกันได้ ทั้งนี้ server ดังกล่าวจะต้องให้ผลการทำงานมีความถูกต้องและมีเสถียรภาพ

1.4.2 มีความรู้ความเข้าใจหลักการการทำงานของระบบ Server – Client ในระดับที่สามารถพัฒนาและประยุกต์ใช้ Application ให้เกิดประโยชน์บนระบบ Internet ได้โดยอาศัย Java เป็นเครื่องมือในการพัฒนา web server

1.4.3 มีความรู้ความเข้าใจในการที่จะพัฒนา เพื่อรองรับการทำงานในลักษณะ multi user รวมถึงสามารถออกแบบ โครงสร้างและการทำงานของ ระบบฐานข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กิจกรรมการดำเนินงาน

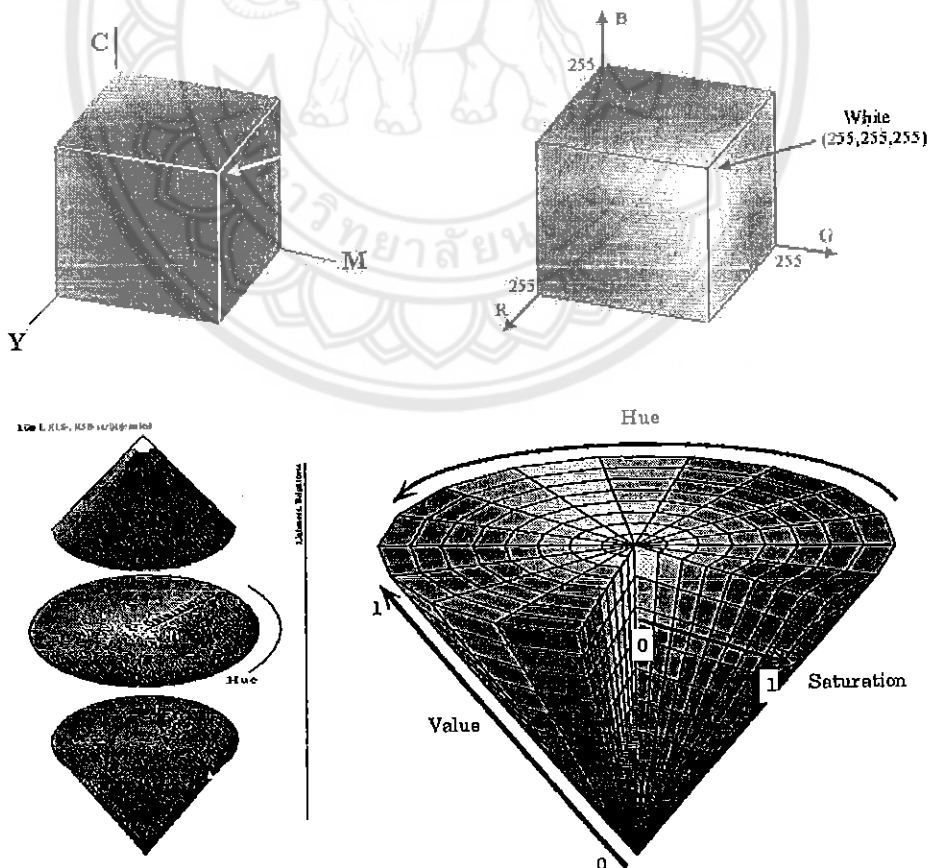
กิจกรรม	ปี 2546																								
	พ.ค.					มิ.ย.				ก.ค.				ก.ย.				ต.ค.							
	1	2	3	4		1	2	3	4		1	2	3	4		1	2	3	4		1	2	3	4	
* ทำการสร้างโปรแกรมที่ใช้ Sence ในการค้นหาไฟล์วิดีโอ																									
* ศึกษาออกแบบอัลกอริทึมในการใช้ Story ในการสืบค้นไฟล์วิดีโอ																									
* ทำการสร้างโปรแกรมที่ใช้ Story ในการค้นหาไฟล์วิดีโอ																									
10. นำข้อมูลและโปรแกรมที่ได้จากข้อที่ 9. มาพัฒนาให้สามารถใช้งานร่วมกันได้																									
11. สร้าง Search engine สำหรับสืบค้นไฟล์วิดีโอโดยใช้กระบวนการ Adaptive-Video Indexing																									
12. แก้ไขและเพิ่มเติมส่วนที่ยังบกพร่องของโปรแกรมและ Search engine ให้มีประสิทธิภาพ																									
13. สรุปและวิเคราะห์ผลของการสืบค้นแบบต่างๆที่ได้ทำมา																									
14. จัดทำเอกสารประกอบโครงการ																									

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การสืบค้นไฟล์ในฐานข้อมูลนั้นเราจะต้องทำการสร้างสิ่งที่เอาไว้อ้างอิงถึงไฟล์นั้นๆ ซึ่งจะเก็บไว้ในฐานข้อมูลรูปแบบต่างๆ [11] เช่น เป็นเวกเตอร์ที่ได้จากการหาค่าที่ปรากฏในฐานข้อมูล หรืออื่นๆ ในการสืบค้นไฟล์วีดีโอ เราจะต้องทำการสร้างเวกเตอร์สำหรับอ้างอิงถึงไฟล์นั้นๆเช่นกัน โดยอาจจะให้ผู้ที่มีความรู้สร้างเวกเตอร์ของไฟล์วีดีโอเป็นคนใส่เข้าไป หรืออาจจะใช้เนื้อหาของไฟล์วีดีโอเป็นต้นแบบในการสืบค้นที่ซึ่งโดยส่วนมากมักจะใช้การหาค่า Histogram ของเฟรมในไฟล์วีดีโอเหล่านั้นๆเพื่อใช้ในการค้นหา ในบทนี้จะเป็นการแนะนำทฤษฎีที่นำมาใช้ในโครงการนี้ ซึ่งมีเรื่อง ระบบสี ทฤษฎีที่นำมาในการสร้างเวกเตอร์ เพื่อใช้อ้างถึงไฟล์วีดีโอ การสืบค้นข้อมูลวีดีโอ การวิเคราะห์และระบบวีดีโอ และ JSP

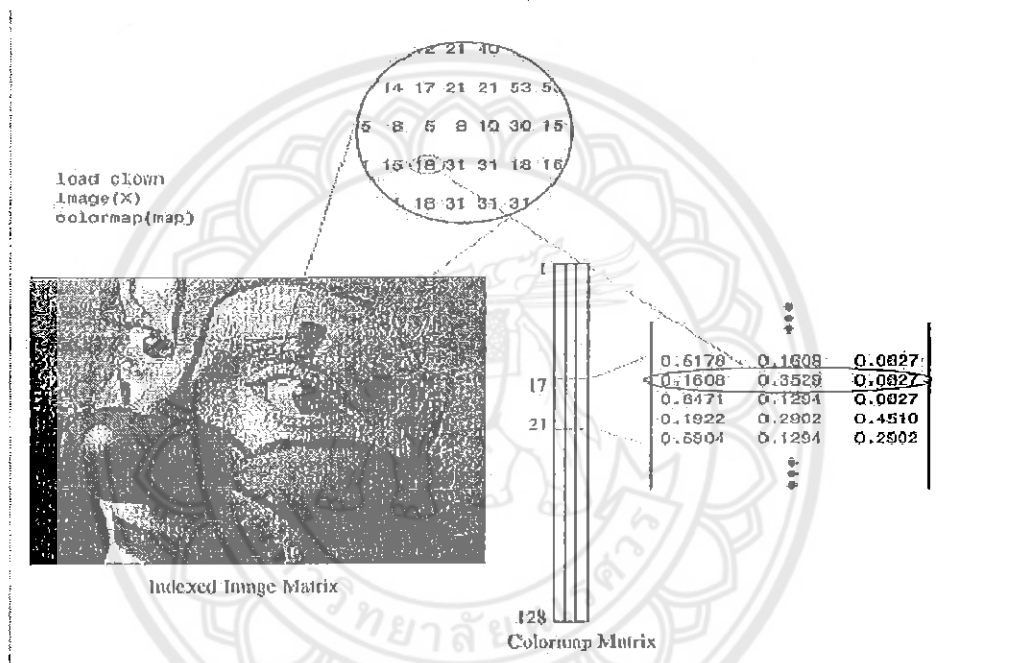
2.1 ระบบสี (Color Models)

จุดประสงค์ของการสร้างรูปของระบบสีขึ้นมานั้นก็เพื่อที่จะสร้างมาตรฐานในการนำสีต่างๆ ในธรรมชาติที่มองเห็นซึ่งมีลักษณะเป็นคลื่นต่อเนื่องกันมาเก็บไว้ในคอมพิวเตอร์ที่จะเก็บเป็นลักษณะของสัญญาณดิจิทัล [12] โดยทั่วไปแล้วในระบบการเก็บนั้นจะเก็บไว้ในลักษณะของคู่ อันดับของตัวเลขต่างๆเพื่อที่จะแสดงค่าของสีต่างๆ รูปแบบของสีในระบบต่างๆ แสดงในรูปที่ 2.1

ในปัจจุบันระบบสีจะถูกแบ่งแยกไปตามลักษณะของอุปกรณ์ที่ใช้ (อาทิเช่น จอมอนิเตอร์, เครื่องพิมพ์ เป็นต้น) หรือที่องค์ประกอบของการนำไปใช้ (อาทิเช่น สำหรับสร้างภาพกราฟิก) [10]

ตัวอย่างการอ้างอิงภาพจากรูปที่ 2.2

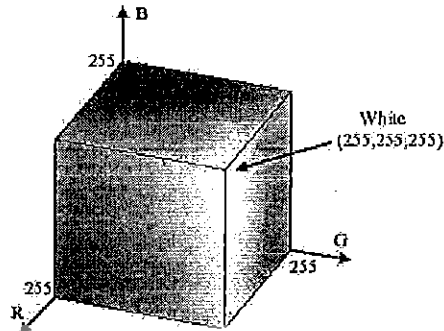
รูปที่ 2.2 แสดงตัวอย่างภาพแบบอ้างอิงตาราง

2.1.1 ระบบสีแบบRGB (RGB Color Model)

ในระบบสีแบบRGBนั้นสีแต่ละแสงสีที่แสดงออกมานั้นจะประกอบไปด้วย สีแดง สีเขียว และสีน้ำเงิน ในระบบนี้แสงสีแต่ละสีจะถูกแทนด้วยคู่อันดับดังแสดงในรูปที่ 2.3

ในระบบสี RGB นี้ค่าของสีแต่ละสีจะถูกแทนด้วยตัวเลขจำนวน 8 บิต ดังนั้นจึงมีค่าระบบ ความเข้มของสีแดงทั้งหมดคือ 2^8 หรือ 256 สี (เริ่มตั้งแต่ 0 ถึง 255) ในสีเขียวและสีน้ำเงินก็เช่นกัน เนื่องจากแต่ละจุดสีในคอมพิวเตอร์นั้นจะประกอบไปด้วยค่าความเข้มของสีแดง, สีเขียวและสีน้ำเงิน ซึ่งจะใช้งานบิตทั้งหมด 24 บิตในการแสดงสีแต่ละสี ดังนั้นจึงหมายความว่า จะสามารถแทนสีต่างๆ ได้จำนวนสีทั้งหมด $2^8 \times 2^8 \times 2^8$ หรือ 16,777,216 สีนั่นเอง โดยที่เมื่อค่าของสีแดง, สีเขียว และสีน้ำเงินมีค่ามากที่สุดจะให้ค่าของสีออกมาเป็นสีขาว ในทางตรงข้ามเมื่อค่าของสีแดง, สีเขียว

และสีน้ำเงินมีค่าเป็นศูนย์จะให้ค่าของสีเป็นสีดำ ดังนั้นเส้นที่ลากระหว่างมุมทั้งสองของลูกบาศก์ก็จะเป็นระดับสีเทานั้นเอง

รูปที่ 2.3 แสดงลูกบาศก์ของสีในระบบ RGB

เมื่อใช้ระบบสี RGB ในการแสดงผลในจอภาพที่มีประสิทธิภาพสูง มักจะจำใช้จำนวนบิตที่ใช้ในการแสดงผลต่อหนึ่งจุดสีคือ 24 บิต แต่โดยทั่วไปแล้วมักจะใช้จำนวนบิตต่อหนึ่งจุดสีน้อยกว่า เนื่องจากระบบประสาทมักจะแยกแยะถึงแสงสีได้ประมาณสองร้อยถึงสามร้อยสีเท่านั้น ดังนั้นวิธีที่ดีคือการใช้สีเทียมซึ่งเป็นที่นิยมกันอยู่ในปัจจุบัน โดยจะเก็บสีต่างๆ ไว้ในตารางในรูปแบบของสีต่างๆ การจะนำสีนั้นมาแสดงผลนั้นจะใช้เวกเตอร์ในการชี้ไปยังตาราง ณ จุดสีนั้น ซึ่งจะเก็บค่าของสีแดง, เขียว และสีน้ำเงินไว้ วิธีดังกล่าวจะใช้เพียง 8 บิตต่อหนึ่งจุดสีเท่านั้น แต่วิธีดังกล่าวจะทำให้ค่าความละเอียดของสีได้ไม่สมบูรณ์นักเพราะจะแสดงสีได้เพียง 256 สีเท่านั้น

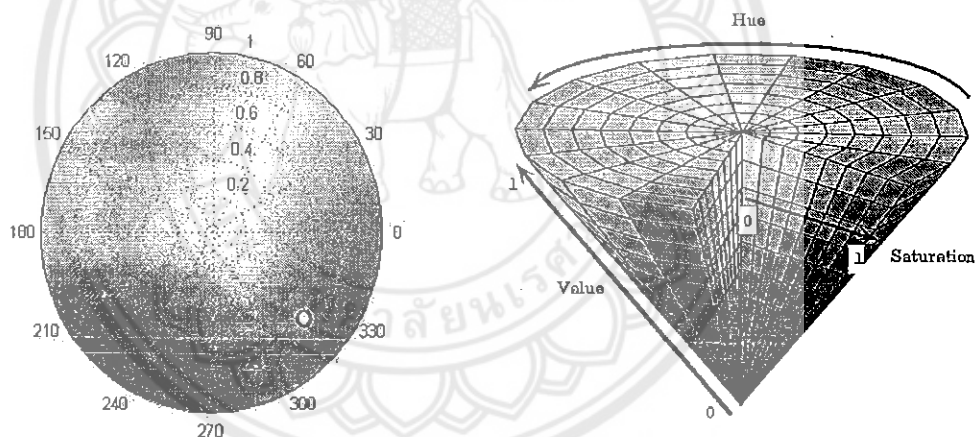
2.1.2 ระบบสี HSV (HSV Color Model)

แม้ว่าระบบสี RGB และระบบสีอื่นๆ ที่ใกล้เคียงกันจะสามารถนำมาใช้แสดงผลในอุปกรณ์ดิจิทัลได้เป็นอย่างดี รวมไปถึงสามารถมองเห็นได้ด้วยตาของมนุษย์ที่รับรู้สีจากแสงสีแดง, แสงสีเขียวและแสงสีน้ำเงินในแต่ละน้ำหนักของแสงสีก็ตาม แต่กลับทำให้ไม่สามารถบอกถึงรายละเอียดของสีได้ชัดเจนนักและไม่สามารถตอบสนองได้กับรูปแบบในการมองเห็นของมนุษย์ กล่าวคือมนุษย์จะมองเห็นสีในลักษณะของสี, ความเป็นสี (สีชัดหรือสีจาง) และความมืดและสว่างของสี [12]

เมื่อมนุษย์มองเห็นวัตถุหนึ่ง เขาจะอธิบายสีของวัตถุนั้นว่ามีสีอะไร (สีแดง, สีเขียว, สีส้ม...) ลักษณะของสีเป็นอย่างไรสีสดหรือสีซีด และมีความสว่างหรือมีความมืดของรูปภาพเป็นอย่างไร จึงได้มีระบบสี HSV (Hue, Saturation, Value) ที่สามารถอธิบายถึงสีได้ใกล้เคียงกับที่มนุษย์เห็นที่สุด โดยที่ค่าของ H (Hue) จะหมายถึงค่าของสีบริสุทธิ์ว่าเป็นสีอะไร (สีแดง, สีเขียว, สีส้ม...) ในขณะที่ค่าของ S (Saturation) จะบอกถึงค่าการปนเปื้อนของแสงสีขาวในจุดสีนั้นๆ ซึ่งจะทำให้ได้สีที่มีความสดไปถึงสีซีดจางจนกระทั่งเป็นสีขาว ส่วนค่าของ V (Value) ใช้บอกถึงการปนเปื้อนของสี

เทาซึ่งทำให้สีมีความเข้มข้น ระบบสี HSV นี้เป็นพื้นฐานที่ใช้ในการพัฒนากระบวนการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการมองเห็นของมนุษย์ เรานำภาพที่ได้มาจากกล้องดิจิทัลซึ่งจะเก็บไว้ในระบบสี RGB แต่ถ้าจะนำมาทำกระบวนการใดกระบวนการหนึ่งกับภาพนั้น จะต้องนำภาพนั้นมาผ่านกระบวนการแปลงให้อยู่ในระบบสี HSV ก่อนที่จะทำต่อไป [10, 12]

ถ้านำภาพขาวดำ (Intensity image) ภาพหนึ่งมาอธิบายด้วยค่าของสีในระบบ RGB แล้วนำค่าของจุดสีที่ได้มาพลอตลงในรูปลูกบาศก์ของระบบสี RGB ก็จะพบว่าจุดที่ได้จะอยู่บนเส้นที่ลากระหว่างจุด (0, 0, 0) ถึงจุด (1, 1, 1) ซึ่งเส้นนี้เราเรียกว่าเส้นความเป็นสีเทา หรือความของ V (Value) ในระบบสี HSV นั้นเองถ้ามีสีใดๆ อยู่ด้วย ณ ตำแหน่งของค่าของสีเทา ค่าใดค่าใดค่าหนึ่งก็จะอยู่บนระนาบที่ตัดตั้งฉากกับแกนของเส้นแสดงความเป็นสีเทานั้นเอง โดยจุดดังกล่าวจะวางตัวอยู่บนระนาบรอบ ๆ แกนอยู่เส้นดังกล่าว ซึ่งองศาของจุดที่วางอยู่นั้นคือค่าของสี (H, Hue) ในระบบสี HSV นั้นเอง ส่วนค่าของความปนเปื้อนของสีขาว (S, Saturation) นั้นจะสามารถอธิบายได้ด้วยระยะห่างจากแกนของสีเทา จากที่กล่าวมาจึงทำให้สามารถสรุปได้ว่าระบบสี HSV สามารถนำมาใช้แทนที่ระบบสี RGB ได้นั่นเอง

รูปที่ 2.4 แสดงระบบสี HSV

ถ้านำระนาบตัดที่มีค่าของความเป็นสีเทา (Value) ค่าหนึ่งมาเขียนจะได้ภาพในระบบสี HSV ลักษณะดังรูปที่ 2.4 จากที่กล่าวไปแล้วว่าระนาบจะมีความปนเปื้อนของสีเทาเปลี่ยนไปตามแกนของค่าความเป็นสีเทา ในรูปแรกจะพบว่ามีจะสี (สีแดง, สีเขียว, สีนํ้าเงิน) หลักอยู่ที่บริเวณค่าของสี (H, Hue) ที่ 0 องศา 120 องศา 240 องศา โดยเริ่มนับศูนย์องศาที่สีแดง ดังนั้นจะพบว่าที่ค่าของสีที่ 0 องศา กับที่ 360 องศา จะมีค่าสีเป็นสีเดียวกันคือสีแดง ส่วนค่าความปนเปื้อนของสีขาวหรือค่าความซีดจางของสี (S, Saturation) ซึ่งจะมีความซีดจางของสีมากที่สุดที่บริเวณใกล้จุดศูนย์กลางและสีจะมีความสดมากขึ้นเมื่อขึ้นเมื่อเคลื่อนที่ออกไกลจากจุดศูนย์กลาง ตามรูปที่ 2.4

การแปลงสีจากระบบสี RGB ไปเป็นระบบสี HSV

การแปลงจุดสีหนึ่งๆในระบบสี RGB ไปเป็นระบบสี HSV นี้จะมีสมการ [12] ดังนี้
ค่าของสี (H, Hue)

$$H = \begin{cases} \theta & \text{เมื่อ } B \text{ น้อยกว่าหรือเท่ากับ } G \\ 360 - \theta & \text{เมื่อ } B \text{ มากกว่า } G \end{cases} \quad (2.1)$$

$$\theta = \cos^{-1} \left\{ \frac{\frac{1}{2}[(R-G) + (R-B)]}{\left[\frac{1}{4}[(R-G)^2 + (R-B)(G-B)] \right]^{1/2}} \right\} \quad (2.2)$$

ค่าของความปนของสีขาว (S, Saturation)

$$S = 1 - \frac{3}{(R+G+B)} [\min(R, G, B)] \quad (2.3)$$

และค่าของความปนของสีเทา (V, Value)

$$V = \frac{1}{3} (R + G + B) \quad (2.4)$$

กำหนดให้ค่าดังกล่าวเป็นค่าปกติ (Normalized) คือมีค่าสูงสุดเป็นหนึ่งในแต่ละระบบสี
ฟังก์ชันที่แปลงระบบสี RGB เป็นระบบสี HSV ใน Matlab

ใน Matlab จะมีฟังก์ชันที่ใช้สำหรับการแปลงสีจากระบบสี RGB ไปเป็นสีในระบบสี HSV
คือ ฟังก์ชัน `rgb2hsv` ซึ่งค่าที่ได้จะเป็นค่าปกติ (Normalize) รูปแบบการใช้งานฟังก์ชันดังกล่าวมีอยู่
ด้วยกัน 2 วิธีดังนี้

- ✓ แปลงรูปภาพที่เก็บแบบอาร์เรย์ 3 มิติ (กว้างxยาวx3) ซึ่งอยู่ใน Matlab ในระบบสี RGB
ไปเป็นระบบสี HSV [4]
- ✓ แปลงรูปภาพที่เก็บในลักษณะสีที่อ้างอิงกับตารางสี RGB ไปเป็นอ้างอิงตารางสี HSV ที่
มีอยู่ใน Matlab [10] ตามรูปที่ 2.5 และรูปที่ 2.6

```

>> RGB = imread('flowers.tif');
>> HSV = rgb2hsv(RGB);
>> H=HSV(:,:,1);S=HSV(:,:,2); V=HSV(:,:,3);
>> subplot(2,2,2), imshow(H,64), title('Hue')
>> subplot(2,2,3), imshow(S,64), title('Saturation')
>> subplot(2,2,4), imshow(V,64), title('Value')
>> subplot(2,2,1), imshow(RGB), title('Original')

```

(a)

```

>> load trees
>> hsv = rgb2hsv(map);
>> [H,S,V] = ind2rgb(X,hsv);
>> subplot(2,2,2), imshow(H,64), title('Hue')
>> subplot(2,2,3), imshow(S,64), title('Sturation')
>> subplot(2,2,4), imshow(V,64), title('Value')
>> subplot(2,2,1), imshow(X,map), title('Original')

```

(b)

รูปที่ 2.5 แสดงตัวอย่างการใช้งานฟังก์ชัน rgb2hsv ใน Matlab

รูปที่ 2.6 แสดงผลของการใช้ฟังก์ชัน rgb2hsv

2.2 การอธิบายถึงภาพต่างๆโดยใช้ Color Histograms

ภาพดิจิทัลจะประกอบขึ้นด้วยจุดของเม็ดสี (pixel) ตามรูปที่ 2.7 จำนวนมากมายมารวมกัน [10, 12] จนเกิดภาพโดยที่แต่ละจุดสีนั้นจะมีค่าที่อธิบายว่าเป็นสีอะไร เช่นในระบบสี RGB ก็จะอธิบายแต่ละจุดสีว่ามีความของสีแดง, สีเขียวและสีน้ำเงินเท่าไร ในการทำ Histograms นั้นสามารถทำได้โดยเริ่มจากสร้างกราฟที่มีจำนวนช่วงเท่ากับจำนวนของช่วงสีที่ต้องการ การกำหนดลำดับชั้นของสีที่ต้องการจากค่าสูงสุดของแต่ละช่วงมาแบ่งเป็นช่วง ๆ ตามจำนวนของลำดับชั้นที่ต้องการ

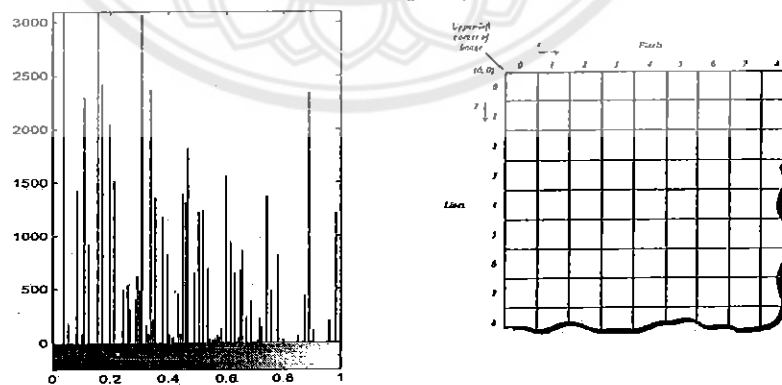
จากนั้นจึงนำจุดสีทุกจุดในภาพมาเปรียบเทียบว่าอยู่ในช่วงใดของกราฟ เมื่อมีจุดสีใดตกอยู่ในช่วงใดก็ให้ทำการเพิ่มค่าในช่วงดังกล่าวจำนวนหนึ่งค่า ทำอย่างนี้ตั้งแต่จุดสีแรกของภาพจนถึงจุดสีสุดท้ายของภาพ โดยทั่วไปแล้วการทำ Histogram นั้นเรามักจะเอาค่าที่ได้มาหาอัตราส่วนระหว่างค่าของจำนวนสีในช่วงนั้นๆกับจำนวนเม็ดสีทั้งหมดในภาพเพื่อที่จะหาอัตราส่วนของความหนาแน่นของช่วงสีหนึ่งๆเท่า ซึ่งจะช่วยให้ทราบว่าในช่วงสีใดมากในภาพดังกล่าว สมการที่ใช้ในการหาค่าของ Histogram [14] คือ

$$h[m] = \frac{1}{XY} \sum_{y=Y} \sum_{x=X} \begin{cases} 1 & \text{เมื่อค่าสีของจุดนั้นอยู่ใน } m \\ 0 & \text{เมื่อไม่อยู่} \end{cases} \quad (2.5)$$

ก็จะได้ Histogram ดังตัวอย่างรูปที่ 2.8

รูปที่ 2.7 แสดงตัวอย่างการนำภาพมาเก็บไว้ในรูปแบบดิจิทัลไฟล์

รูปที่ 2.8 แสดงตัวอย่างการทำ Histogram

2.2.1 การทำ Histogram ในระบบสี HSV

ในการทำ Histogram ของภาพสีในระบบ HSV นั้นจะเป็นการแสดงถึงค่าขององค์ประกอบของแต่ละค่าของสีในรูปของระบบสี HSV ถ้าภาพมีสีที่อยู่ในช่วงใดมากช่วงนั้นก็จะได้กราฟที่มี

ความสูงมาก ค่าของ Histogram ในช่วงของระบบสี HSV จะมีจำนวนของช่วงสีที่ต้องการคือ ค่าผลคูณระหว่างค่าของจำนวนช่วงในแกน Hue, Saturation และ Value ซึ่งจะได้เป็นจำนวนช่วงสีทั้งหมดที่ต้องการ จากนั้นนำค่าของจุดสีที่อยู่ในระบบของ HSV มาเปรียบเทียบกับว่าอยู่ในช่วงใดโดยการหาค่าของความกว้างของช่วงสีในแต่ละแกนหาได้จากสมการ

$$\text{scale} = n/A \quad (2.6)$$

เมื่อ scale คือ ค่าของความกว้างในแต่ละช่วงที่ต้องการ

n คือ ค่าของจำนวนของช่วงที่ต้องการในแต่ละแกน

A คือ ค่าสูงสุดในแต่ละช่วง

รูปที่ 2.9 แสดงตัวอย่างการแบ่งช่วงสีในระบบสี HSV

เมื่อได้ค่าของความกว้างในแต่ละช่วงมาแล้ว เช่น ตัวอย่างการแบ่งช่วงสีในรูปที่ 2.9 ก็นำจุดสีมาหาว่าอยู่ในช่วงใดของกราฟจากสมการข้างล่าง

เมื่อ S และ V ไม่เท่ากับ 0

$$\text{id} = [\text{ceil}(H \times \text{scale}_H) + (n_H \times ((S \times \text{scale}_S) - 1)) + ((n_H \times n_S) \times ((V \times \text{scale}_V) - 1))] \quad (2.7)$$

เมื่อ S เท่ากับ 0

$$\text{id} = [\text{ceil}(H \times \text{scale}_H) + ((n_H \times n_S) \times ((V \times \text{scale}_V) - 1))] \quad (2.8)$$

เมื่อ V เท่ากับ 0

$$id = [\text{ceil}(H \times \text{scale}H) + (nH \times ((S \times \text{scale}S) - 1))] \quad (2.9)$$

โดยที่

id คือ ค่าของตำแหน่งช่วงที่จะทำการเพิ่มค่า

H, S, V คือ ค่าของจุดสีในระบบ HSV

nH, nS, nV คือ ค่าของจำนวนช่วงสีที่ต้องการในแต่ละแกน

$\text{ceil}(x)$ คือ การหาค่าบนของ x

การหาค่าความต่างระหว่าง Histogram (Histogram Distance)

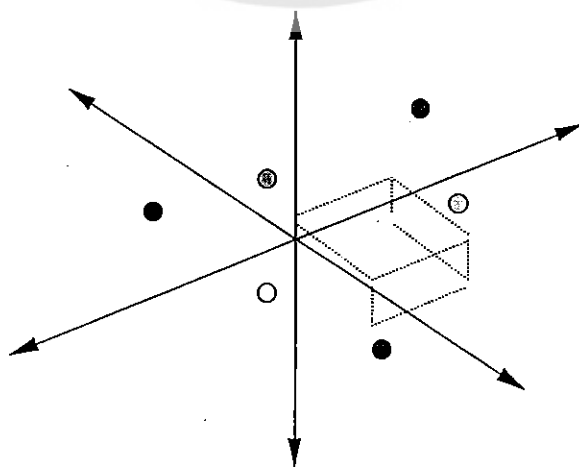
ถ้าเรามองว่า Histogram ที่หามาได้จากขั้นตอนต่างๆตามที่กล่าวมาเป็นเวกเตอร์ในปริภูมิเวกเตอร์ที่มีหลายมิติก็จะพบว่า Histogram ของภาพแต่ละภาพที่ได้ [11, 14] จะเป็นจุดๆหนึ่งในปริภูมิเวกเตอร์นั่นเอง ยกตัวอย่างเช่นในรูปที่ 2.10 ดังนั้นเราจึงสามารถหาระยะห่างระหว่างเวกเตอร์ดังกล่าวได้จากสมการข้างล่าง

$$D = \left(\sum |h_r[m] - h_q[m]|^2 \right)^{1/2} \quad (2.10)$$

เมื่อ D คือ ค่าของความต่างของ Histogram

h_i คือ ค่าของ Histogram ที่ i

ค่าที่ได้จะบอกถึงระยะห่างระหว่างจุดสองจุดบนปริภูมิเวกเตอร์ ซึ่งก็คือค่าของความแตกต่างระหว่าง Histogram ทั้งสองตัวนั่นเอง

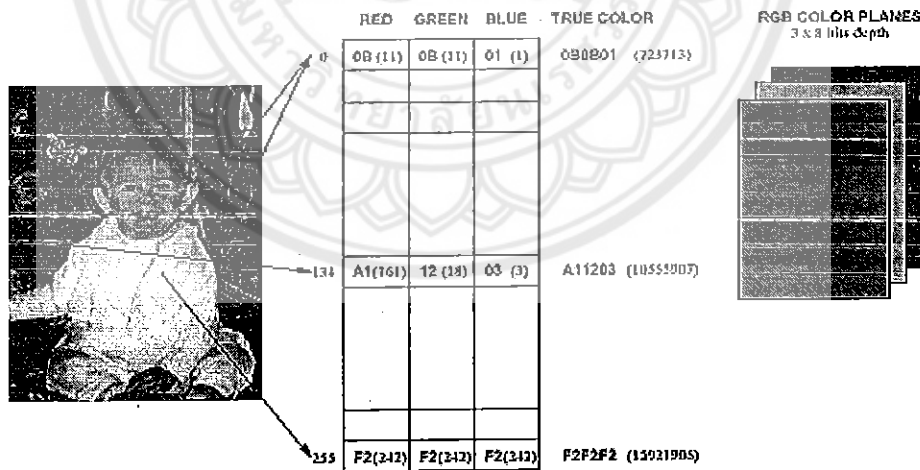
รูปที่ 2.10 แสดงตัวอย่างของเวกเตอร์ในปริภูมิเวกเตอร์

2.3 การประเมินค่าตัวแทนของเวกเตอร์ (Vector Quantization)

การประเมินค่าตัวแทนของเวกเตอร์ คือ การหาเวกเตอร์ที่เป็นตัวแทนของกลุ่มเวกเตอร์ที่ต้องการซึ่งจะมีประโยชน์ในการบีบอัดจำนวนค่าของความจุที่ใช้ต่อหนึ่งภาพ [13] ถ้าเรามีภาพดิจิทัลที่มีจำนวนจุดสีซึ่งสามารถอธิบายได้โดยค่าของสีต่างๆในระบบสีใดระบบสีหนึ่ง เช่นในระบบ RGB จุดสีจะมีค่าของสีแดง, สีเขียวและสีน้ำเงินที่อธิบายจุดสีนั้นใน ถ้าเราใช้จำนวนบิต 8 บิตต่อการอ้างถึงสีแดง 8 บิตต่อการอ้างถึงสีเขียว และอีก 8 บิตต่อการอ้างถึงสีน้ำเงิน ก็หมายความว่าเราต้องใช้จำนวนบิตที่ใช้อธิบายถึงจุดสีดังกล่าวจำนวน 24 บิต และถ้าภาพมีขนาด 256x256 ก็จะทำให้ต้องใช้หน่วยความจำที่ใช้เก็บภาพทั้งหมดจำนวน 1,572,864 หรือ ประมาณ 1.6 เมกะไบต์ ซึ่งจะมีค่าสูงมาก

การเก็บภาพในปัจจุบันส่วนใหญ่จะเก็บไว้ในรูปแบบของภาพแบบอ้างอิงซึ่งจุดสีตำแหน่งต่างๆจะนำไปชี้ค่าในตารางสีที่มีอยู่ซึ่งจะทำให้ใช้จำนวนบิตที่ใช้อธิบายจุดสีหนึ่งๆน้อยกว่าเดิม [10, 13]

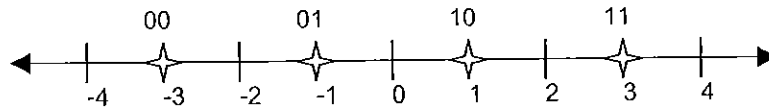
จากรูปที่ 2.11 กระบวนการในการหาสีในภาพมาใส่ตารางมักจะพบในการบวนการในการบีบอัด โดยหาค่าตัวแทนของสีในภาพนั้นๆ โดยจุดสีในระบบสี RGB นั้นจะถูกแทนด้วยค่าของคู่อันดับในปริภูมิเวกเตอร์และนำมาผ่านกระบวนการหาตัวแทนของกลุ่มเวกเตอร์ให้ได้จำนวนค่าของสีตามที่ต้องการ

รูปที่ 2.11 แสดงตัวอย่างตารางสีที่ใช้อ้างอิงภาพในระบบ RGB

ในปริภูมิเวกเตอร์ขนาดหนึ่งมิตินั้นการเราสามารถหาได้จากการประมาณค่าตัวแทนเช่นในการที่แสดงข้างล่าง เราประมาณว่าทุกค่าของเวกเตอร์ที่มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ -2 จะให้มีค่าเป็น -

3 ทุกค่าที่มีค่ามากกว่า -2 แต่มีค่าเท่ากับ 0 จะให้มีค่าเท่ากับ -1 ทุกค่าที่มากกว่า 0 แต่มีค่าเท่ากับ 2 จะให้มีค่าเท่ากับ 1 และถ้ามีค่ามากกว่า 2 จะมีค่าเท่ากับ 3

รูปที่ 2.12 แสดงตัวอย่างการทำ Vector Quantization

ดังที่เห็นในรูปที่ 2.12 จะพบว่าเราจะเพียงใช้ 2 บิตในการแทนจุดต่างๆจากที่ต้องใช้ถึง 3 บิต ในการอธิบายให้ครบทุกๆจุดบนเวกเตอร์ดังกล่าว จุดที่ใช้แทนเวกเตอร์ ณ ตำแหน่งที่อยู่ใกล้ๆนั้น เรียกว่า เวกเตอร์ตัวแทน (Code Vectors) กลุ่มของเวกเตอร์ตัวแทนดังกล่าวจะเรียกว่า ชุดตัวแทน (Code Book) จากกราฟข้างบนจะได้ชุดตัวแทนซึ่งในตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 แสดงตัวอย่างของชุดตัวแทน (Code Book)

Code Vectors	vector
00	-3
01	-1
10	1
11	3

ถ้าปริภูมิเวกเตอร์มีขนาดมากกว่า 1 มิติ (ตั้งแต่ 2 มิติขึ้นไป) นั้นจะเริ่มที่การรับค่าของจำนวนเวกเตอร์ที่ต้องการหลังจากผ่านกระบวนการแล้วจากนั้นจึงเข้าสู่กระบวนการคำนวณ

ถ้าเวกเตอร์ที่จะนำมาทั้งหมด M เวกเตอร์

$$T = \{X_1, X_2, \dots, X_M\}$$

เมื่อ T คือจำนวนเวกเตอร์ทั้งหมดที่มีอยู่ในฐานข้อมูลที่จะนำมาทำการหาชุดตัวแทน ถ้าเวกเตอร์ที่เข้ามาเป็นค่าของ Histogram ของภาพที่เข้ามา ดังนั้นค่าของเวกเตอร์ที่จะนำมาหาแต่ละตัวจะมีขนาด k มิติ

$$X_m = (X_{m,1}, X_{m,2}, \dots, X_{m,k})$$

$$x_m = (x_{m,1}, x_{m,2}, \dots, x_{m,k})$$

จำนวนของเวกเตอร์ตัวแทน (Code Vectors) ที่ต้องการมีจำนวน N จะได้ชุดเวกเตอร์ (Code Book) คือ

$$C = \{c_1, c_2, \dots, c_N\}$$

เวกเตอร์ตัวแทนแต่ละเวกเตอร์มีจำนวน k มิติ

$$c_n = (c_{n,1}, c_{n,2}, \dots, c_{n,k})$$

การหาว่าเวกเตอร์ใดใช้เวกเตอร์ตัวแทนใดนั้นสามารถหาได้จากการหาระยะห่างระหว่างเวกเตอร์กับเวกเตอร์ตัวแทนในชุดเวกเตอร์ เวกเตอร์ตัวแทนที่มีค่าความห่างน้อยที่สุดจะใช้เป็นเวกเตอร์ตัวแทนของเวกเตอร์นั้น การหาระยะห่างระหว่างสองเวกเตอร์ใช้สมการที่ (2.11)

$$D = \|x_m - Q(x_m)\|^2 \quad (2.11)$$

เมื่อได้ค่าของความต่างแล้วเราจะแบ่งส่วนของเวกเตอร์ที่ใกล้เคียงกับเวกเตอร์ตัวแทนออกเป็นกลุ่มๆแล้ว

$$Q(x_m) = c_n \text{ เมื่อ } x_m \text{ อยู่ในกลุ่มของ } c_n \quad (2.12)$$

ค่าความต่างกำลังสองระหว่างชุดเวกเตอร์กับเวกเตอร์ทั้งหมดสามารถหาได้จากสมการ

$$D_{ave} = \frac{1}{MK} \sum_{m=1}^M \|x_m - Q(x_m)\|^2 \quad \text{เมื่อ } \|e\|^2 = e_1^2 + e_2^2 + \dots + e_k^2 \quad (2.13)$$

2.4 การใช้ความเหมือนระหว่างเวกเตอร์ในการสืบค้น

โดยที่กล่าวไปแล้วการที่เวกเตอร์หนึ่งๆนั้นจะมีขนาดแค่เพียงสองมิติเท่านั้นจึงทำให้การหาค่าความต่างระหว่างเวกเตอร์โดยใช้สมการยูคลีเดียนจึงสามารถได้ง่ายและมีความถูกต้องสูง แต่ถ้าเวกเตอร์ที่มีขนาดมากกว่าสองมิติการจะอ้างอิงถึงเวกเตอร์นั้นโดยใช้เวกเตอร์ต้นแบบในการหา[2] เราหาความเหมือนกันระหว่างเวกเตอร์ที่เข้ามากับเวกเตอร์ที่มีอยู่โดยจะต้องใช้สมการหาความ

เหมือนของเวกเตอร์ จากนั้นนำมาเรียงลำดับของความเหมือนว่าเวกเตอร์ใดใกล้เวกเตอร์ที่เข้ามา มากที่สุด ค่าที่เรียงลำดับจะเป็นคำตอบในการค้นหาไฟล์ที่ใกล้เคียงที่ต้องการ

ถ้าเวกเตอร์ที่เข้ามาเป็นค่าของ Histogram ของภาพที่เข้ามา ดังนั้นค่าของเวกเตอร์ที่จะนำมา หาแต่ละตัวจะมีขนาด k มิติ

$$X_m = (X_{m,1}, X_{m,2}, \dots, X_{m,k})$$

และเวกเตอร์ต้นแบบที่ใช้ในการหาคือ q ต้องมีขนาดเท่ากับ k มิติด้วย

$$q = (q_1, q_2, \dots, q_k)$$

การหาความเหมือนจะใช้สมการดังนี้

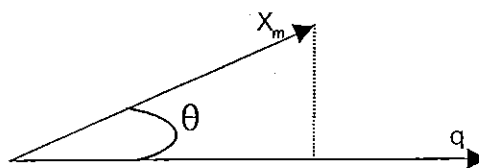
$$\text{sim}(x_m, q) = \frac{\vec{X}_m * \vec{q}}{|\vec{X}_m| \times |\vec{q}|} \quad (2.14)$$

หรือ

$$\text{sim}(x_m, q) = \frac{\sum_{l=1}^k \vec{X}_{m,l} \times \vec{q}_l}{\sqrt{\sum_{l=1}^k X_{m,l}^2} \times \sqrt{\sum_{l=1}^k q_l^2}} \quad (2.15)$$

เมื่อ M คือจำนวนเวกเตอร์ที่มีอยู่ในฐานข้อมูลทั้งหมด

$$m = \{1, 2, 3, \dots, M\}$$

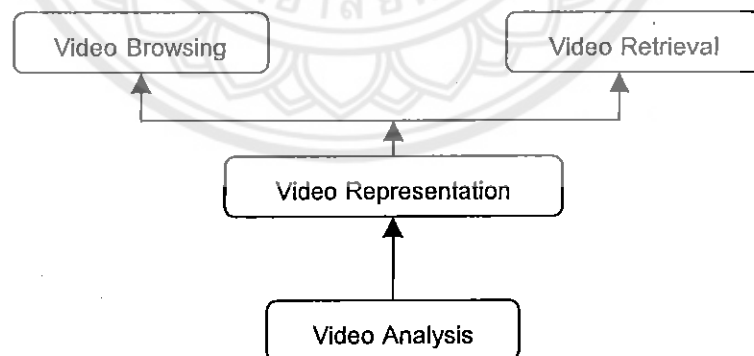

รูปที่ 2.13 แสดงการหาความเหมือนระหว่างเวกเตอร์

จากสมการด้านบนและรูปที่ 2.13 จะพบว่าค่าความเหมือนระหว่างสองเวกเตอร์จะมีเป็นค่าเดียวกันกับการหาค่าของเวกเตอร์ในฐานะข้อมูลบนเวกเตอร์ต้นแบบที่เข้ามา ($x_m \cos\theta$) นั่นเอง

2.5 ระบบวิดีโอ (Video System)

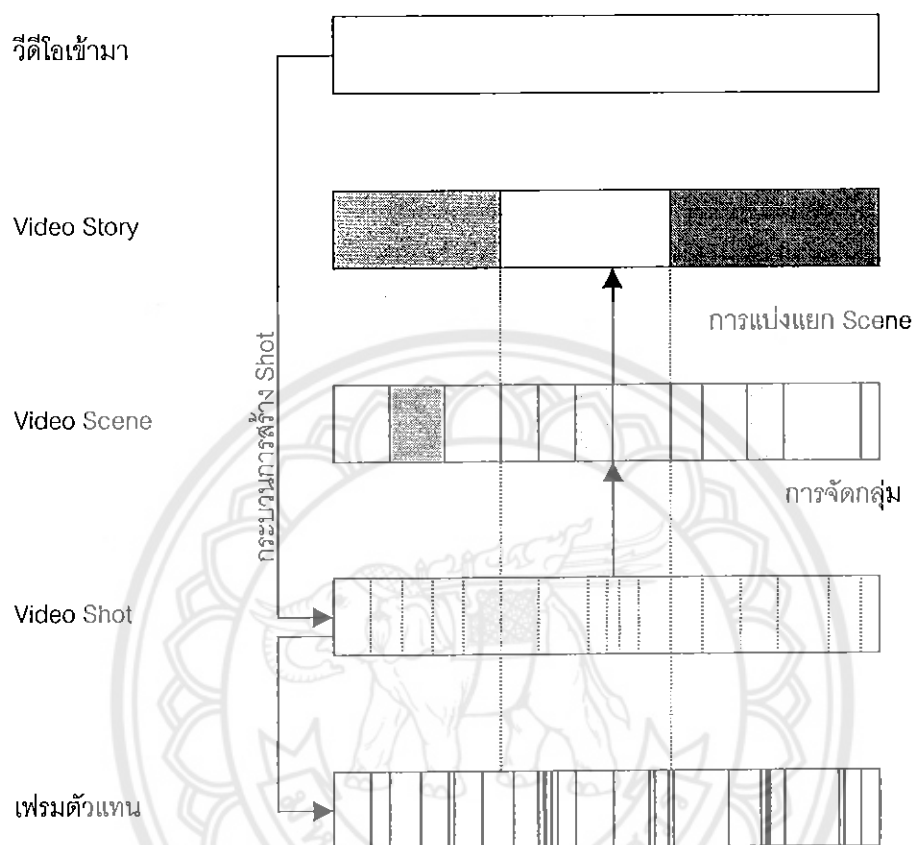
วิดีโอในระบบดิจิทัลนั้นคือการนำไฟล์ภาพหลายๆไฟล์มาเรียงต่อกันตามแนวของแกนของเวลา เมื่อนำไฟล์ภาพมาเรียงต่อกันไปแล้วแสดงภาพออกมาทีละภาพตามแนวของแกนเวลา ก็จะเกิดภาพที่มีการเคลื่อนไหว ในกระบวนการที่เกี่ยวกับดิจิทัลวิดีโอในถูกแบ่งออกเป็น 4 หัวข้อหลักๆ การวิเคราะห์วิดีโอ (Video Analysis) เป็นกระบวนการจัดการเกี่ยวกับวิธีที่จะนำวิดีโอที่ถ่ายมาแปลงในรูปของอนาล็อกมาแปลงให้เป็นไฟล์วิดีโอในระบบดิจิทัล การแสดงไฟล์ดิจิทัลวิดีโอ (Video Representation) คือการแปลค่าไฟล์วิดีโอที่เก็บอยู่ในรูปแบบของตัวเลขให้ออกมาเป็นภาพเพื่อที่จะนำไปแสดงผล การแสดงเนื้อหาโดยคร่าวๆของไฟล์วิดีโอ (Video Browsing) เป็นการนำเทคนิคกระบวนการในการแสดงไฟล์วิดีโอมาใช้เพื่อแสดงเนื้อหาคร่าวๆของไฟล์วิดีอนั้นๆ การสืบค้นไฟล์วิดีโอ (Video Retrieval) เป็นการค้นหาไฟล์วิดีโอที่ต้องการ ในปัจจุบันงานวิจัยที่มีอยู่ส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับ การวิเคราะห์วิดีโอและการแสดงไฟล์ดิจิทัลวิดีโอ ซึ่งเป็นส่วนแรกๆในกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับไฟล์วิดีโอ แต่ยังไม่ค่อยมีการวิจัยที่เกี่ยวกับการแสดงเนื้อหาแบบคร่าวๆ และการสืบค้นไฟล์วิดีโอ ซึ่งทั้งสองอย่างจะช่วยให้ค้นหาส่วนที่ต้องการไฟล์วิดีโอต่างๆได้อย่างรวดเร็วขึ้น

รูปที่ 2.14 แสดงลำดับขั้นของกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของวิดีโอ

จากรูปที่ 2.14 จะพบว่าส่วนที่อยู่บนสุดของไดอะแกรมจะเป็นการแสดงไฟล์ดิจิทัลวิดีโอแบบคร่าวๆ และการสืบค้นไฟล์วิดีโอจะช่วยให้สามารถเข้าถึงเนื้อหาไฟล์วิดีโอได้ดีกว่า การนำไฟล์วิดีโอมาแสดงกับการวิเคราะห์วิดีโอ ซึ่งอยู่ในส่วนล่างของไดอะแกรม การสืบค้นไฟล์วิดีโอจะใช้

คำถามที่ผู้ใช้ป้อนเข้ามาเพื่อหาว่ามีไฟล์วิดีโอที่ตรงกับความต้องการหรือไม่ ในขณะที่การแสดงผลไฟล์วิดีโอแบบคร่าวๆจะเป็นการนำเนื้อหาของไฟล์มาแสดงให้ผู้ใช้เลือกกว่าจะเข้าถึงไฟล์วิดีโอส่วนไหน

รูปที่ 2.15 แสดงขั้นตอนในวิเคราะห์วิดีโอ

ตัวอย่างของลักษณะที่คล้ายๆกันก็คือ ถ้าหนังสือที่มีจำนวนหน้าทั้งหมด 1000 หน้า ผู้อ่านสามารถใช้สารบัญเพื่อที่จะหาว่าบทหรือส่วนไหนที่เข้าต้องการใช้งาน แต่ถ้าเขามีคำถามอยู่ในใจคำถามหนึ่งแล้วต้องการหาส่วนที่เกี่ยวข้องกับคำถามนั้นก็สมารถค้นหาได้ในครรรชนีแล้วไปยังส่วนหรือหน้าที่เกี่ยวข้องกับคำถามนั้นๆ ในหนังสือที่มีจำนวนหน้าไม่มากสารบัญสามารถช่วยในการสำรวจและครรรชนีสามารถช่วยในการสืบค้น ซึ่งทั้งสองมีความสำคัญพอๆกันในการเข้าถึงเนื้อหาของหนังสือเล่มนั้น แต่ในวิดีโอ นั้นจะไม่มีทั้ง สารบัญ และครรรชนี จึงได้มีการคิดค้นวิธีที่จะมาทดแทนสารบัญและครรรชนี เพื่อช่วยในการเข้าถึงเนื้อวิดีโอที่ง่ายขึ้น

2.5.1 การวิเคราะห์วิดีโอ

กระบวนการในการนำวิดีโอมาทำเป็นไฟล์ดิจิทัลวิดีโอ นั้นจะต้องทำการแบ่งภาพวิดีโอที่มีลักษณะเป็นคลื่นต่อเนื่องมาแบ่งออกเป็นภาพหลายภาพ ในกระบวนการดังกล่าวทำให้เกิดภาพจำนวนมากมาย จากนั้นนำมาเรียงต่อกันบนแกนเวลา เป็นการหาขอบเขตของไฟล์ภาพว่าจะทำการ

แบ่งช่วงที่มีความต่างของคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าออกมาเป็นหนึ่งภาพ กระบวนการดังกล่าวทำให้เกิดการกำหนดลำดับชั้นของการเข้าถึงไฟล์วิดีโอขึ้นมา

เริ่มจากการนำวิดีโอมาทำการวิเคราะห์ลำดับของภาพซึ่งในกระบวนการที่เกี่ยวกับวิดีโอแล้วเราจะเรียกภาพหนึ่งภาพที่มาจากไฟล์วิดีโอว่า เฟรม (Frame) แล้วแบ่งกลุ่มของเฟรมที่มีลักษณะใกล้เคียงกันออกเป็นกลุ่มที่เราเรียกว่า 'Shot' ในแต่ละ Shot ก็จะมีการเลือกเฟรมที่เป็นตัวแทน (Key frame) ที่จะใช้อ้างอิงว่าเป็น Shot โดยผู้ช่วย ส่วนของไฟล์วิดีโอที่มีความยาวขึ้นมาในระดับหนึ่งซึ่งเรียกว่า Group of Shot หรือ Scene ซึ่งเกิดจากการนำ Shot ที่มีขนาดไม่ยาวนานมารวมกันนั่นเอง จากนั้นนำ Scene มาต่อกันจะได้ช่วงของวิดีโอจะได้ช่วงของวิดีโอที่เรียกว่า Story ในไฟล์ดิจิทัลวิดีโอที่เราไม่สามารถหาเฟรมตัวแทนในระดับ Scene และ Story ได้เพราะวิดีโอมีขึ้นยาวขึ้นก็มีความยากในการหาเฟรมตัวแทนจนถึงอาจจะไม่สามารถหาเฟรมตัวแทนได้

ลำดับชั้นของวิดีโอ

- ✓ Video shot หมายถึง ลำดับของเฟรมที่ไม่สามารถแบ่งย่อยลงได้ซึ่งถูกบันทึกจากกล้องเพียงตัวเดียวเท่านั้น
- ✓ Key frame หมายถึง เฟรมซึ่งสามารถแสดงเนื้อหาเด่นเฉพาะของแต่ละ shot อาจมี Key frame ที่ถูกคัดออกมาได้มากกว่า 2 key frame
- ✓ Video scene หมายถึง การรวมของ shot ที่มีความเกี่ยวข้องกันและเวลาใกล้เคียงกันซึ่งอธิบายถึงเนื้อหาของเรื่องราวในระดับที่สูงกว่า shot ถ้า shot มีจุดเด่นที่คุณสมบัติทางกายภาพ scene ก็มีจุดเด่นด้านความสัมพันธ์

2.5.1.1 การกำหนดขอบเขตของ shot (Shot Boundary detection)

ถ้าจะต้องใช้ทั้ง Video clip มาทำการวิเคราะห์ อาจทำให้มีประสิทธิภาพต่ำ หากมีการนำมาย่อย Video clip ออกเป็น shot ก่อน ก็จะทำได้ประโยชน์ ที่จะนำไปวิเคราะห์ ในระดับ shot ก่อน ก็จะทำได้ประโยชน์ ที่จะนำไปวิเคราะห์ ในระดับ shot โดยทั่วไป การกำหนดขอบเขตของ shot โดยอัตโนมัติมีอยู่ 5 วิธี คือ pixel based, statistics based, transform base, feature base และ histogram base พบว่า วิธี histogram-base เป็นวิธีที่ได้รับความนิยม นักวิจัยส่วนใหญ่ ยืนยันว่าเป็นวิธีที่มีความแม่นยำและรวดเร็ว

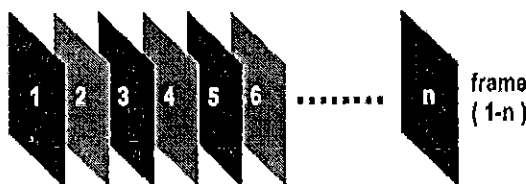
2.5.1.2 การเลือกเฟรมหลัก (Key frame extraction)

หลังจาก ขอบเขตของ shot ถูกกำหนด เราก็จะสามารถเลือก key frame ได้ โดยอาจจะเลือกเอา frame แรก หรือสุดท้ายของแต่ละ shot มาเป็น key frame

2.5.2 การแสดงวิดีโอ (Video Representation)

ดังรูปที่ 2.16 พิจารณาแต่ละ video frame เป็นวัตถุ 2 มิติ และแกนเวลา (temporal axis) เป็นมิติที่ 3 (third dimension) นั่นคือ Video Representation เป็นการทำให้เป็น ภาพ 2 มิติ

กระบวนการในขั้นตอนนี้จะเป็นวิธีในการจัดเก็บไฟล์วิดีโอในคอมพิวเตอร์ให้เหมาะสมที่สุด ซึ่งรวมถึงรูปแบบในการบีบอัดขนาดของไฟล์วิดีโอด้วย

รูปที่ 2.16 แสดงการเรียงตัวของเฟรมในไฟล์วิดีโอ

2.5.2.1 การแสดงเฟรมหลัก (Sequential key frame representation)

หลังจากได้รับ shot และเฟรมหลัก(key frame) ก็นำเฟรมหลัก(key frame)มาเรียงต่อเนื่องกันจากบนลงล่าง และจากซ้ายมาขวา วิธีพื้นฐานนี้ ทำงานได้ดีเมื่อจำนวนของเฟรมหลัก(key frame) มีขนาดเล็ก แต่เมื่อ video clip มีขนาดยาว เราไม่ควรใช้วิธีนี้ เพราะมันไม่จับข้อมูลที่ฝังอยู่ใน video clip

2.6 การสืบค้นไฟล์วิดีโอในฐานข้อมูล

ไฟล์วิดีโอที่อยู่เก็บอยู่ในฐานข้อมูลนั้นจะถูกแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ Shot, Scene และ Story ในไฟล์วิดีโอระดับ Shot นั้นเราสามารถหาเฟรมตัวแทนที่จะสามารถอธิบายถึง Shot นั้นได้ไม่ยากนักเพราะทุกเฟรมใน Shot มักจะมีค่าใกล้เคียงกันจึงทำให้สามารถหาเฟรมตัวแทนได้ โดยอาจหาจากการนำเฟรมแรกหรือเฟรมสุดท้ายมาเป็นเฟรมตัวแทนเป็นต้น

2.6.1 การค้นหาโดยใช้คำสำคัญ (Key word search)

การสืบค้นข้อมูลโดยใช้คำสำคัญเป็นที่นิยมใช้กันมากเพราะประหยัดเวลาในการค้นหาเป็นอย่างมากการค้นหาได้อาจจะได้ผลของการค้นหาเป็นกลุ่มของภาพโดยภาพแต่ละภาพนั้นจะมีคุณสมบัติเฉพาะของตัวเอง กล่าวคือ มีชื่อภาพ ชื่อผู้สร้าง วันเดือนปีที่ผลิต และแหล่งที่มา การค้นหา ภาพประเภทนี้อาจจะใช้เวลารวดเร็วถ้าจัดการข้อมูลโดยใช้การจัดการฐานข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ เช่น SQL relational database language ซึ่งเป็นมาตรฐานสำหรับการจัดการฐานข้อมูล ตัวอย่างเช่น [1]

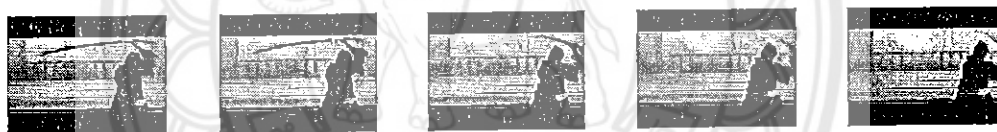
```
SELECT * FROM VideoDB
WHERE CATEGORY = 'Movie' AND SOURCE = 'MILAMAX'
AND (KEYWORD = 'John' OR KEYWORD = 'Action'
OR KEYWORD = 'Romance')
```

จากตัวอย่างดังกล่าวเราจะได้รูปภาพที่มีตรรกะที่ประกอบไปด้วย ชื่อ VideoDB จัดอยู่ในประเภท Movie แหล่งที่มาคือ MILAMAX และมี คำสำคัญ คือ John, Action หรือ Romance

จากตัวอย่างดังกล่าวผู้ใช้สามารถสืบค้นข้อมูล โดยการใช้คำสำคัญได้ แต่อย่างไรก็ตามการสืบค้น โดยการใช้คำสำคัญอาจจะได้ผลลัพธ์ที่ไม่ตรงกับความต้องการนักเนื่องจากมีข้อมูลมากจนทำให้เกิดความซ้ำซ้อนขึ้น หรือการให้คำนิยามที่ไม่ครอบคลุมกับสิ่งที่จะค้นหาหรือภาพเหล่านั้นอาจมี คำสำคัญ ที่เหมือนกันแต่เนื้อหารายละเอียดแตกต่างกัน นอกจากการค้นหาข้อมูลโดยใช้ คำสำคัญ แล้ว ยังมีแนวทางอื่นในการค้นหาอีก คือ การใช้เนื้อหาของตัวไฟล์ในการค้นหา

2.6.2 การค้นหาโดยใช้เฟรม

การค้นหาโดยการใช้เฟรมตัวแทนเราจะพยายามอธิบายถึงวิดีโอต่างๆ โดยเวกเตอร์ที่ใช้สำหรับอ้างอิงถึงวิดีโอต่างๆ โดยการใช้เฟรมที่สามารถอาศัยเวกเตอร์ที่ใช้สำหรับอ้างอิงเฟรมตัวแทนในวิดีโอ ซึ่งเวกเตอร์ที่สร้างจะได้ดึงเฟรมที่เป็นเฟรมตัวแทนซึ่งเลือกได้จากเฟรมทั้งหมดของไฟล์วิดีโอซึ่งรูปที่ 2.17 นั้นไปหาค่า Histogram เมื่อผ่านกระบวนการดังกล่าวก็จะได้เวกเตอร์ที่ใช้สำหรับอ้างอิงถึงไฟล์วิดีโอต่างๆ ได้ จากนั้นจึงเอาเวกเตอร์ที่ได้ไปเก็บไว้ในฐานข้อมูลเพื่อไว้สำหรับเป็นตัวอ้างอิงเปรียบเทียบกับไฟล์ต้นแบบที่ผู้ใช้ป้อนเข้ามา

รูปที่ 2.17 แสดงเฟรมจากไฟล์วิดีโอในระดับ Shot

ดังนั้นจะเห็นว่ากระบวนการดังกล่าวจะเป็นกระบวนการที่เป็นกึ่งอัตโนมัติ ไม่จำเป็นต้องอาศัยคนที่มีความรู้ในการแยกแยะฐานข้อมูลมาทำการกรอกข้อมูลเลย เพราะในการทำเวกเตอร์ที่ใช้อธิบายถึงเฟรมตัวแทนของไฟล์วิดีโอ นั้นสามารถสร้างได้โดยการนำภาพที่มีอยู่ไปหา Histogram เท่านั้นเอง

เมื่อผู้ใช้ทำการป้อนไฟล์วิดีโอต้นแบบเข้ามา เราจะนำของไฟล์วิดีโอที่เป็นไฟล์วิดีโอต้นแบบมาเทียบหาความต่างกับเวกเตอร์ที่มีอยู่ในฐานข้อมูล กำหนดให้เวกเตอร์ที่ป้อนเข้ามาและเวกเตอร์ในฐานข้อมูลมีขนาด k มิติ เราอาจสามารถหาค่าความต่างของเวกเตอร์ได้โดยสมการที่ (2.10)

ถ้าในฐานข้อมูลมีอยู่ทั้งหมด M ไฟล์ จะได้ว่า

$$D_1 = [\sum (f_{1q} - f_{1x})^2]^{1/2}$$

$$D_2 = [\sum (f_{2q} - f_{2x})^2]^{1/2}$$

$$\vdots$$

$$\blacktriangledown$$

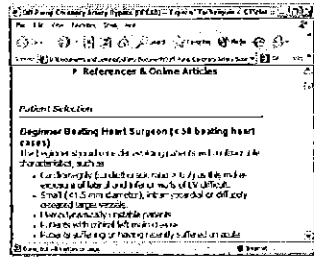
$$D_M = [\sum (f_{Mq} - f_{Mx})^2]^{1/2}$$

จากนั้นก็นำค่า D_1, D_2, \dots, D_M มาทำการเรียงจากที่มีค่าน้อยไปหาค่ามากค่าของ D ที่น้อยที่สุดคือไฟล์ที่มีความใกล้เคียงกับไฟล์ต้นแบบมากที่สุด

2.7 แนะนำเกี่ยวกับ JSP

JSP (Java Server Page) เป็นเทคโนโลยีสำหรับพัฒนาเว็บต่างๆ ที่มีเนื้อหาแบบไดนามิก (dynamic) ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงได้และโต้ตอบกับผู้ใช้ ไม่เหมือนกับเพจของ HTML ตามปกติ ซึ่งจะบรรจุเนื้อหาที่ เพจของ JSP สามารถบรรจุเนื้อหาต่างๆ, การจำแนกผู้ใช้, ประเภทเบราว์เซอร์ของผู้ใช้, สารสนเทศต่างๆเกี่ยวกับผู้ใช้, และสิ่งต่างๆเกี่ยวกับเว็บเพจที่ผู้ใช้ชื่นชอบ [9]

เพจของ JSP จะบรรจุสมาชิกต่างๆของภาษาที่กำหนดเครื่องหมายมาตรฐาน เช่น แท็กต่างๆของ HTML ทั่วไป อย่างไรก็ตาม เพจของ JSP ที่บรรจุสมาชิกต่างๆ ของ JSP ใช้งานได้อย่างกว้างขวาง เช่น การนำสารสนเทศจากฐานข้อมูลออกมาดำเนินการหรือการลงทะเบียนผู้ใช้ เมื่อผู้ใช้ตามหาเพจของ JSP แล้วส่งผลกลับไปยังเบราว์เซอร์ (ดังรูป) JSP จะกำหนดสมาชิกมาตรฐานต่างๆใช้ประโยชน์สำหรับแอปพลิเคชันของเว็บใดๆ เช่น การเข้าถึงคอมโพเนนต์ต่างๆของ JavaBeans, การผ่านคอนโทรลระหว่างเพจต่างๆ, และการใช้สารสนเทศร่วมกันระหว่างเพจต่างๆที่ร้องขอ, และผู้ใช้ต่างๆโปรแกรมเมอร์สามารถเพิ่มความสามารถให้คำสั่งของ JSP โดยการสนับสนุนสมาชิกต่างๆ ที่ระบุแอปพลิเคชันที่ดำเนินงานต่างๆ เช่น การเข้าถึงฐานข้อมูลต่างๆ และ EJB(Enterprise JavaBeans), การส่งอีเมล, และการสร้างเอกสารของ HTML เพื่อป้องกันข้อมูลของแอปพลิเคชันสมาชิกมาตรฐานต่างๆ และสมาชิกต่างๆ ที่สร้างขึ้นจะช่วยสร้างแอปพลิเคชันของเว็บที่มีประสิทธิภาพสูงมาก จากรูปที่ 2.18 แสดงตัวอย่างการสร้างเนื้อหาแบบไดนามิก

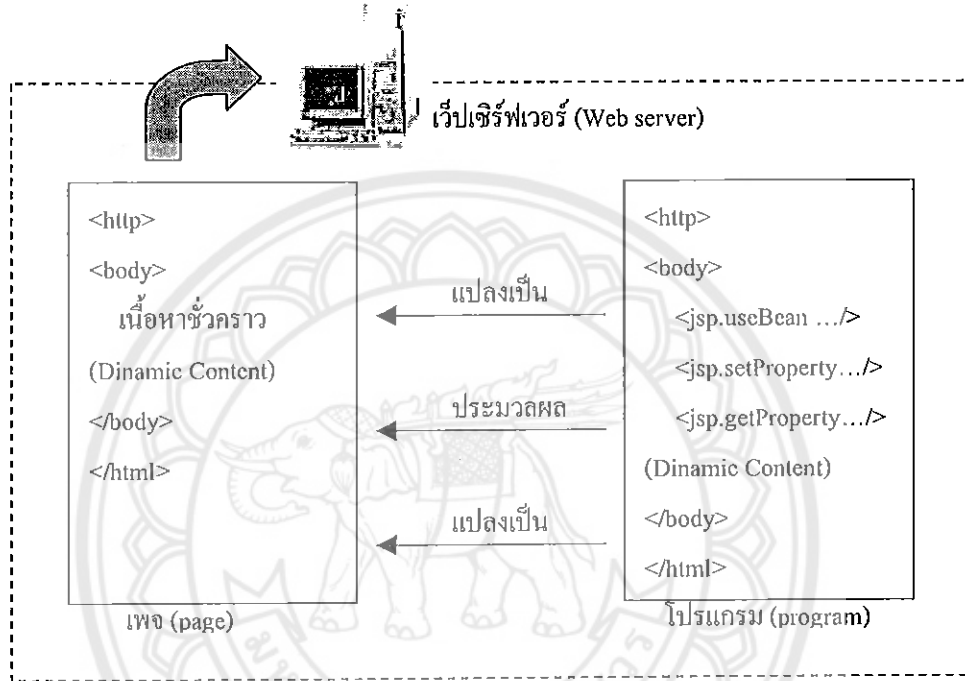
เว็บไคลเอนต์ (Web client)

ร.๖
ก6370
2546
e.2

ร้องขอ

ตอบสนอง

506707

รูปที่ 2.18 แสดงการสร้างเนื้อหาแบบไดนามิกด้วยสมาชิกต่างๆของ JSP

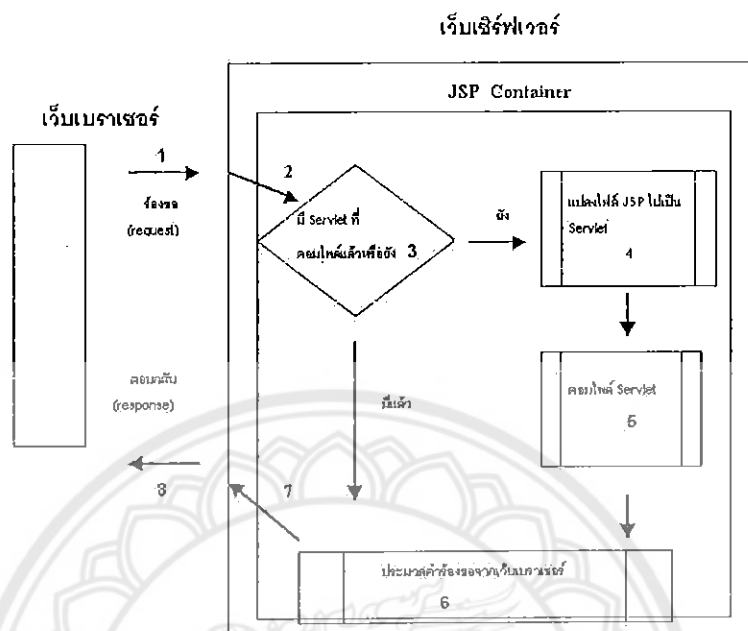
2.7.1 ข้อดีของ JSP

ทำงานโดยไม่ยึดติดแพลตฟอร์มใด ๆ JSP ได้สืบทอดคุณสมบัติเด่นของ Java คือการทำงานโดยไม่ขึ้นกับแพลตฟอร์มหรือระบบปฏิบัติการใดๆไม่ว่าจะเป็นระบบ Windows, Linux, Unix, Mac OS ฯลฯ ดังนั้น เมื่อพัฒนาเว็บด้วย JSP ในแพลตฟอร์มหนึ่ง ก็สามารถย้ายไปใช้งานกับแพลตฟอร์มอื่นๆ ได้ไม่ยาก [6, 8, 9]

ใช้งาน Java API ได้หลากหลาย JSP สามารถเรียกใช้งาน Java API ได้หลากหลาย ซึ่ง Java API คือกลุ่มของคลาสที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการใช้งานต่างๆ เช่น การจัดการเกี่ยวกับเน็ตเวิร์ค, การติดต่อฐานข้อมูล, การจัดการทางด้านกราฟิก, การจัดการเกี่ยวกับอ็อบเจกต์ต่างๆ, การรับ-ส่งอีเมล เป็นต้น

นำคอมโพเนนต์กลับมาใช้ได้ อีกไม่ต้องเสียเวลาสร้างใหม่ เราสามารถนำ JavaBeans มาใช้งานร่วมกับสคริปต์ JSP เพราะ JavaBeans เป็นคอมโพเนนต์ที่เขียนขึ้นมาเพื่อใช้สำหรับทำงาน

หรือทำหน้าที่อย่างใดอย่างหนึ่งและสามารถนำกลับมาใช้งานได้เสมอ ดังนั้นเราไม่ต้องเสียเวลาเขียนคริปต์ JSP เพื่อใช้งานนั้นทุกครั้ง จึงพัฒนาเว็บไซต์เสร็จเร็วขึ้น ดังผังการทำงานรูปที่ 2.19

รูปที่ 2.19 แสดงผังการทำงานของ JSP

มีความยืดหยุ่นในการใช้งาน ในการเขียนสคริปต์ JSP เราสามารถกำหนดแก้ไขใหม่ขึ้นมาใช้งานได้ให้เหมาะสมกับความต้องการได้ นอกจากนี้ภาษาที่ใช้เขียนสคริปต์ JSP ไม่ได้จำกัดเฉพาะภาษา Java เท่านั้น ตามหลักการแล้วเราสามารถใช้อื่นๆในการเขียนสคริปต์ได้ รวมทั้งยังสามารถนำไปใช้งานร่วมกับ XML ได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย [9]

ความปลอดภัยสูง JSP มีระบบการจัดการข้อผิดพลาดต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในระหว่างการเขียนสคริปต์ หรือข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นเมื่อนำสคริปต์ JSP ไปใช้งานจริง (ระหว่างที่ผู้ชมเรียกดูและใช้บริการเว็บไซต์ที่พัฒนาขึ้นด้วย JSP) [6, 8]

2.7.2 โครงสร้างและขั้นตอนการทำงานของ JSP

สิ่งที่มีบทบาทสำคัญในการทำงานของ JSP ได้แก่ JSP Container (หรือเรียกอีกอย่างว่า JSP Engine) ซึ่งเป็นส่วนประกอบสำคัญที่อยู่ในเว็บเซิร์ฟเวอร์ เพราะทำหน้าที่ควบคุมและประมวลผลไฟล์ JSP ที่มีการร้องขอ (request) เข้ามา และตอบสนอง (response) คำร้องขอนั้นไปยังไคลเอนต์ ขั้นตอนการประมวลผลไฟล์ JSP [8] ทั้งหมด แบ่งเป็น 8 ขั้นตอน ดังนี้

1. ฟังไคลเอนต์ส่งคำร้องขอเอกสาร JSP ไปที่เว็บเซิร์ฟเวอร์
2. เว็บเซิร์ฟเวอร์ตรวจสอบการร้องขอ พบว่าเป็นไฟล์ JSP จึงส่งต่อไปให้ JSP Container
3. JSP Container ตรวจสอบว่าไฟล์ JSP ที่ร้องขอมา เคยแปลงเป็น Servlet และ คอมไพล์เป็นไฟล์ .class แล้วหรือยัง โดยดูว่ามีไฟล์ .class อยู่หรือเปล่า ถ้ายังไม่มี ก็จะกระโดดไปทำตามข้อ 4

ต่อ แต่ถ้ามีอยู่แล้ว ก็จะตรวจสอบอีกว่า หลังจากที่เราแปลงไฟล์ JSP เป็น Servlet และคอมไพล์เป็นไฟล์ .class ครึ่งล่าสุดแล้ว ไฟล์ JSP นั้นมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเปล่า ถ้ามีการแก้ไข ก็จะกระโดดไปทำงานตามขั้นตอนที่ 4 ต่อเช่นกัน แต่ถ้าไม่มีการแก้ไข แสดงว่าไฟล์ JSP นั้นยังคงเดิม ไม่เปลี่ยนแปลง จึงไม่มีความจำเป็นที่ต้องเปลี่ยนแปลงเป็น Servlet และคอมไพล์ใหม่ ก็ข้ามไปยังขั้นตอนข้อ 6 ได้เลย

4. JSP Container แปลงไฟล์ JSP เป็น Java Servlet

5. JSP Container คอมไพล์ไฟล์ Java Servlet เป็นไฟล์ .class

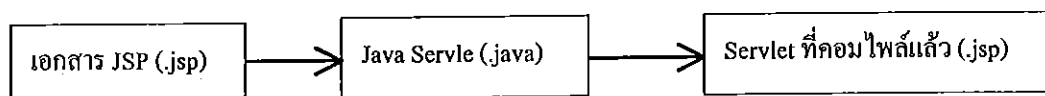
6. JSP Container ประมวลผลตามคำร้องขอนั้น

7. JSP container ส่งผลลัพธ์ที่ได้จากการประมวลผล ให้แก่เว็บเซิร์ฟเวอร์เว็บเซิร์ฟเวอร์ส่งผลลัพธ์นั้นไปยังไปยังไคลเอนต์หรือเว็บเบราว์เซอร์อีกทอดหนึ่ง

จากขั้นตอนการประมวลผลไฟล์ JSP ที่แจกแจงข้างต้น สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ช่วงหลักๆ คือ ช่วง translation และช่วง execution โดยช่วง translation ได้แก่ขั้นตอนข้อ 4 และขั้นตอนข้อ 5 ซึ่งเป็นการแปลงเอกสาร JSP (ไฟล์ .JSP) ให้เป็น Servlet (ไฟล์ .java) จากนั้นก็จะคอมไพล์ไฟล์ Servlet ให้เป็นไฟล์ .class ดังรูปที่ 2.18

ส่วนช่วง execution ได้แก่ขั้นตอนข้อ 6 ซึ่งเป็นการนำเอาไฟล์ .class ที่ได้จากการคอมไพล์มาประมวลผลหรือทำงานตามคำร้องขอจากไคลเอนต์นั่นเอง

ปกติแล้วกระบวนการทำงานในช่วง translation จะกินเวลาพอสมควร แต่โชคดีว่าช่วง translation จะไม่เกิดขึ้นทุกครั้งที่มีการร้องขอไฟล์ เพราะตราบใดที่ไฟล์ JSP ต้นฉบับไม่มีการเปลี่ยนแปลงอะไร เมื่อมีการร้องขอไฟล์เข้ามาใหม่ ก็ย่อมไม่มีความจำเป็นที่จะแปลงไฟล์เป็น Servlet และคอมไพล์เป็นไฟล์ .class อีก ระบบจะเข้าสู่ช่วง execution ทันทีโดยใช้ไฟล์ .class ที่มีอยู่แล้ว การทำงานจึงรวดเร็วยิ่งขึ้น แต่ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขไฟล์ JSP ใหม่ ก็จะต้องเข้าสู่กระบวนการ translation ใหม่ทุกครั้ง ดังรูปที่ 2.20

รูปที่ 2.20 แสดงขั้นตอนการประมวลผลไฟล์ JSP

สรุปว่ากระบวนการ translation มีโอกาสจะเกิดขึ้นได้ 2 กรณี กรณีแรกคือ ไฟล์ JSP ที่ร้องขอมา เป็นไฟล์ใหม่ที่ยังไม่เปลี่ยนแปลงและคอมไพล์มาก่อน กับอีกกรณีคือ ไฟล์ JSP ที่ร้องขอมา เคยผ่านการแปลงและคอมไพล์มาแล้ว แต่ภายหลังมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขไฟล์ JSP นั้นไปจากเดิม

บทที่ 3

วิธีดำเนินงาน

เมื่อนำวิดีโอมาแปลงเป็นไฟล์ดิจิทัลวีดีโอแล้วเราจะทำการแบ่งไฟล์วีดีโอออกเป็น Shot, Scene และ Story เพื่อจะทำการแยกไปเก็บในฐานข้อมูลในแต่ละแบบ จากนั้นเราจะนำเฟรมซึ่งมีอยู่ด้วยกันหลายเฟรมในแต่ละไฟล์วีดีโอในแต่ละระดับ ซึ่งในแต่ละเฟรมจะประกอบไปด้วยจุดสีจำนวนมากมาเรียงต่อกันจนเกิดเป็นภาพ จากที่กล่าวมาแล้วในทฤษฎีเรื่องระบบสีในบทที่ 2 มาแล้วว่าจุดสีแต่ละจุดจะถูกอธิบายด้วยค่าของคู่อันดับของสีในแกนต่างๆ อาทิเช่นในระบบ HSV จุดสีหนึ่งจุดก็จะถูกอธิบายด้วยค่าของสี (Hue), ค่าการเจือของสีขาว(Saturation) และค่าการเจือของสีเทา(Value) เราจะต้องนำเฟรมมาทำการสร้างเวกเตอร์สำหรับอ้างอิงถึงเฟรมนั้นๆเพื่อเอาไว้ใช้เปรียบเทียบกับเวกเตอร์อ้างอิงของไฟล์ต้นแบบที่ผู้ใช้ต้องการหา

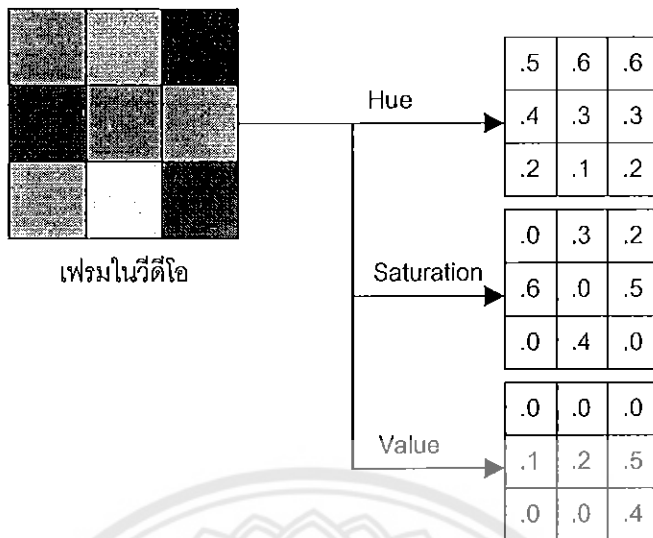
3.1 การนำไฟล์วีดีโอมาทำ Histogram

กระบวนการในการนำไฟล์วีดีโอมาทำ Histogram นั้นเราอาจนำเฟรมใดเฟรมหนึ่งของไฟล์วีดีโอในระดับนั้นมาหาค่าของ Histogram ก็ได้ โดยวิธีการก็จะเหมือนกับการทำ Histogram ของภาพสี คือ นำจุดสีที่มีอยู่ในเฟรมนั้นๆมาหาว่าอยู่ในช่วงใดของกราฟ Histogram โดยทำกับทุกจุดสีในเฟรมดังกล่าว โดยนำสมการที่ (2.7), (2.8) และ (2.9) มาใช้คำนวณหาว่าอยู่ในช่วงใดของกราฟ

เมื่อได้ค่าของ Histogram แล้วเราจะทำการ Normalize ค่า Histogram ที่ได้โดยการนำมาหาอัตราส่วนกัน กับค่าของจำนวนจุดสีที่มีอยู่ทั้งหมดในแต่ละเฟรมนั้น ๆ เราจะได้ Histogram ของเฟรมในไฟล์วีดีโอซึ่งจะอยู่ในรูปแบบของเวกเตอร์ที่มีขนาด $nH \times nS \times nV$ มิตินั่นเอง

$$H = \{h_1, h_2, \dots, h_k\} \text{ เมื่อ } k = nH \times nS \times nV \quad (3.1)$$

ดังนั้นจะได้ดังตัวอย่างในรูปที่ 3.1

รูปที่ 3.1 แสดงตัวอย่างแบ่งเฟรมออกเป็น ส่วนของค่าในระบบสี HSV

ตัวอย่างการทำ Histogram ของเฟรมในไฟล์วิดีโอ ดังต่อไปนี้

กำหนดให้ค่าในแต่ละช่วงของระบบสีมีค่าเท่ากับหนึ่ง (A=1) และจำนวนหนวนช่วงที่ต้องการคือ 16,4,1 ในแกนของ H, S, V ตามลำดับ จะได้

$$\begin{aligned} \text{scaleH} &= nH/A = 16/1 = 16 \\ \text{scaleS} &= nS/A = 4/1 = 4 \\ \text{scaleV} &= nV/A = 1/1 = 1 \end{aligned}$$

เมื่อ ได้ค่าสเกลของแกนต่างๆมาแล้วก็นำไปหาค่าอ้างอิงของแต่ละจุดสีว่าอยู่บนกราฟ

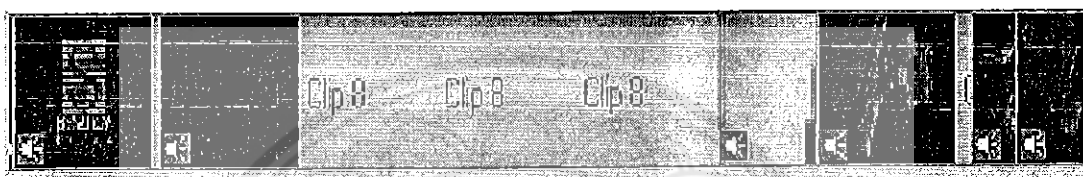
$$\begin{aligned} id_1 &= [\text{ceil}(0.5*16)] &&= 8 \\ id_2 &= [\text{ceil}(0.6*16) + (16*((\text{ceil}(0.3*4)-1)))] &&= 26 \\ id_3 &= [\text{ceil}(0.6*16) + (16*((\text{ceil}(0.2*4)-1)))] &&= 10 \\ id_4 &= [\text{ceil}(0.4*16) + (16*(\text{ceil}(0.6*4)-1) + ((16*4)*(\text{ceil}(0.1*1)-1)))] &&= 39 \\ id_5 &= [\text{ceil}(0.3*16) + ((16*4)*(\text{ceil}(0.2*1)-1))] &&= 5 \\ id_6 &= [\text{ceil}(0.3*16) + (16*((\text{ceil}(0.5*4)-1)) + ((16*4)*(\text{ceil}(0.5*1)-1)))] &&= 21 \\ id_7 &= [\text{ceil}(0.2*16)] &&= 4 \\ id_8 &= [\text{ceil}(0.1*16) + (16*((\text{ceil}(0.4*4)-1)))] &&= 18 \\ id_9 &= [\text{ceil}(0.2*16) + ((16*4)*(\text{ceil}(0.4*1)-1))] &&= 4 \end{aligned}$$

จากนั้นนำค่าที่ได้ไปเขียนลงในกราฟเราจะได้ว่าค่ากราฟ Histogram ดังกล่าวคือ

$$H = \{0, 0, 0, 2, 1, \dots, 0\} \quad (3.2)$$

แล้วนำค่าที่ได้ไปทำการ Normalize ก็จะได้เวกเตอร์ที่ใช้อ้างอิงเฟรมดังกล่าวของไฟล์วิดีโอ

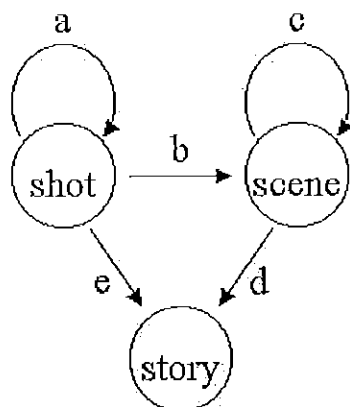
3.2 การสืบค้นไฟล์วิดีโอในฐานะข้อมูล Shot Scene และ Story โดยวิธี

รูปที่ 3.2 แสดงตัวอย่างไฟล์วิดีโอในระดับ Scene

จากรูปที่ 3.2 เราจะเห็นว่าการทำงานเฟรมตัวแทนนั้นเราสามารถทำได้ในไฟล์วิดีโอระดับ Shot เท่านั้น ในวิดีโอระดับ Shot ทุกๆเฟรมในไฟล์วิดีโอจะมีลักษณะเหมือนกันหรือใกล้เคียงกันมากๆ ดังนั้นเมื่อนำเฟรมใดก็ตามในไฟล์วิดีโอไปทำการหา Histogram ก็ได้ค่า Histogram ที่ไม่ต่างกันมากนัก อาจกล่าวได้ว่าการเลือกเฟรมตัวแทนนั้นสามารถนำเฟรมไหนก็ได้ไปเป็นเฟรมตัวแทนก็จะสามารถทำให้สามารถอธิบายถึงลักษณะของทุกๆเฟรมในไฟล์วิดีโอได้เป็นอย่างดีเหมือนกัน แต่ในไฟล์วิดีโอระดับ Scene และ Story นั้นเราไม่สามารถหาเฟรมที่จะมาเป็นเฟรมตัวแทนที่จะสามารถอธิบายถึงไฟล์วิดีโอได้เป็นอย่างดี ดังนั้นกระบวนการสืบค้นไฟล์วิดีโอจึงเกิดขึ้นในระดับของไฟล์วิดีโอ Shot เท่านั้น ไม่สามารถหาได้ในระดับ Scene และ Story ได้

ในกระบวนการสร้างเวกเตอร์ที่ใช้สำหรับอธิบายถึงไฟล์วิดีโอในระดับ Shot, Scene และ Story โดยเราจะนำทุกๆเฟรมในไฟล์วิดีโอหลายๆไปทำ Histogram แล้วนำไปสร้างเวกเตอร์ AVI ซึ่งหาได้จากความบ่อยครั้งในการปรากฏของเฟรมต่างๆในไฟล์วิดีโอหลายๆ ด้วยกระบวนการดังกล่าวทำให้เราสามารถ อธิบายถึงคุณลักษณะของไฟล์วิดีโอหลายๆได้ และยังสามารถใช้กระบวนการในการสืบค้นนี้ในไฟล์วิดีโอซึ่งอยู่ในต่างระดับกันได้ดังรูปที่ 3.3 (a) สืบค้นไฟล์วิดีโอในระดับ Shot ด้วยกัน (shot-to-shot) (b) สืบค้นไฟล์วิดีโอในระดับ Shot ไประดับ Scene (shot-to-scene) (c) สืบค้นไฟล์วิดีโอในระดับ Scene ด้วยกัน (scene-to-scene) (d) สืบค้นไฟล์วิดีโอในระดับ Scene ไประดับ Story (scene-to-story) (e) สืบค้นไฟล์วิดีโอในระดับ Shot ไประดับ Story (shot-to-story)

รูปที่ 3.3 แสดงรูปแบบการสืบค้นไฟล์วิดีโอแบบ AVI

ด้วยโครงสร้างของการค้นหาไฟล์วิดีโอที่ทำให้เราสามารถค้นหาไฟล์วิดีโอที่อยู่ในระดับสูงกว่าด้วยไฟล์วิดีโอที่อยู่ในระดับต่ำกว่าได้ ตัวอย่างเช่น เราต้องการหาไฟล์วิดีโอของข่าว ข่าวหนึ่ง โดยเราป้อนคำถามหรือ ไฟล์วิดีโอต้นแบบที่เป็นส่วนหนึ่งของข่าวนั้นๆ เท่านั้นก็จะสามารถหาได้

3.3 กระบวนการในการสร้างเวกเตอร์ AVI แม่แบบ (AVI template)

ก่อนที่เราจะทำการสร้าง เวกเตอร์ AVI เราต้องทำการสร้างต้นแบบของเวกเตอร์ในแต่ละช่วงของแม่แบบ (template) โดยเราจะนำค่าของ histogram ของเฟรมทุกเฟรมในฐานะข้อมูลมาคัดเลือกตัวแทนของกลุ่ม เพื่อละเป็นช่วงๆหนึ่งของเวกเตอร์แม่แบบ โดยใช้กระบวนการประเมินค่าตัวแทนของเวกเตอร์ (Vector Quantization) โดยอัลกอริทึมที่ใช้ในงานวิจัยนี้คือ LBG Design Algorithm ซึ่งมีกระบวนการดังนี้

1. รับจำนวนของเวกเตอร์ตัวแทน (Code Vector) ทั้งหมดที่ต้องการ หลังจากผ่านกระบวนการมาแล้วจะได้ เวกเตอร์ตัวแทนทั้งหมดคือ 2^n เมื่อ $n = (1, 2, 3, \dots)$
2. กำหนดหาจุดกึ่งกลางระหว่างเวกเตอร์ทั้งหมด

$$c = \frac{1}{M} \sum_{m=1}^M x_m \quad (3.3)$$

หาค่าระหว่างเวกเตอร์ที่ได้กับเวกเตอร์ทั้งหมด

$$D_{ave} = \frac{1}{MK} \sum_{m=1}^M \|x_m - Q(x_m)\|^2 \quad (3.4)$$

3. เพิ่มจำนวนของเวกเตอร์ตัวแทน โดย $i = 1, 2, \dots, N$

$$c_i = (1+0.001)c_i \quad (3.5)$$

$$c_{N+i} = (1-0.001)c_i \quad (3.6)$$

4. เลื่อนตำแหน่งของเวกเตอร์ตัวแทนให้อยู่

I) หาระยะห่างระหว่าง เวกเตอร์ทั้งหมดกับเวกเตอร์ตัวแทน

$$\|x_m - c_n\|^2 \quad (3.7)$$

$$m = 1, 2, \dots, M$$

$$n = 1, 2, \dots, N$$

ค่าใดมีค่าใกล้ที่สุดระหว่างเวกเตอร์ที่มีอยู่กับเวกเตอร์ตัวแทนก็แบ่งกลุ่ม

$$Q(x_m) = c_n \quad (3.8)$$

II) เลื่อนตำแหน่งเวกเตอร์ตัวแทน

$$c_n = \frac{\sum Q(x_m) = c_n x_m}{\sum Q(x_m) = c_n^1} \quad (3.9)$$

III) $i = i + 1$

IV) หาระยะห่างเฉลี่ยของเวกเตอร์แต่ละกลุ่ม

$$D_{ave} = \frac{1}{MK} \sum_{m=1}^M \|x_m - Q(x_m)\|^2 \quad (3.10)$$

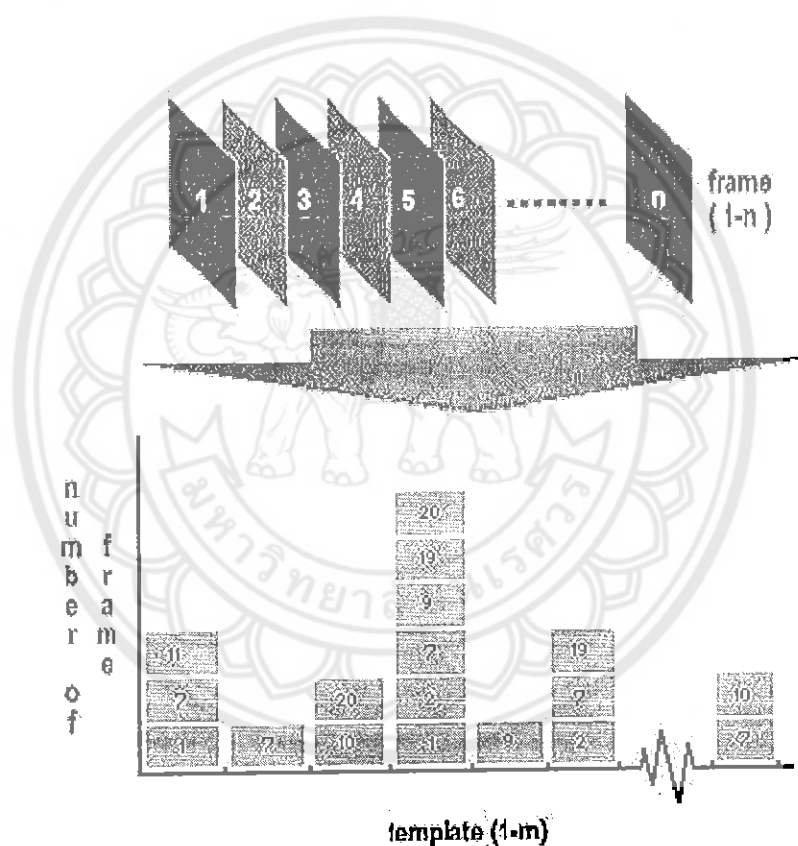
$$\text{ถ้า } \frac{D_{ave(i+1)} - D_{ave(i)}}{D_{ave(i)}} > 0.001 \text{ ทำ } i \quad (3.11)$$

5. ทำข้อ 3 และ 4 จนกว่าจะได้จำนวนเวกเตอร์ตัวแทนมากกว่าหรือเท่ากับที่ต้องการ

3.4 สร้างเวกเตอร์ AVI (AVI vector)

เมื่อได้เวกเตอร์ตัวแทนที่ใช้เป็นแม่แบบในการสร้างเวกเตอร์แล้วเราจะทำการสร้างเวกเตอร์ AVI โดยนำ Histogram เฟรมทุกเฟรมในไฟล์วิดีโอ มาเทียบกับเวกเตอร์แม่แบบว่าใกล้เคียงกับเวกเตอร์นั้น ซึ่งกระบวนการนี้คล้ายกับการทำ Histogram นั่นเอง ดังรูปที่ 3.4 แต่ จากเดิมที่จะทำการเพิ่มค่าในช่วงของค่าที่ใกล้ที่สุดเพียงค่าเดียว เท่านั้น เราจะทำการใส่ค่าเข้าไปในช่วงของค่าที่ใกล้เคียงทั้งหมด 5 ช่วง เพื่อจะช่วยลดการเกิดช่วงของค่าที่มีความถี่เป็นศูนย์

หลังจากได้ AVI เวกเตอร์มาแล้วก็นำเวกเตอร์นั้นมาเปรียบเทียบกับเวกเตอร์ในฐานข้อมูล shot, scene หรือ story ซึ่งจะเปรียบเทียบกับเวกเตอร์ใดนั้น ก็ขึ้นอยู่กับ ผู้ใช้เป็นผู้เลือกว่าต้องการผลลัพธ์ เป็น shot, scene หรือ story

รูปที่ 3.4 แสดงการเรียงของ Histogram ใน AVI

เช่น ผู้ใช้ต้องการนำ Shot80 เป็นตัวต้นแบบ แล้วนำมาค้นหาไฟล์ในระดับ story ซึ่งมีอยู่ในฐานข้อมูลดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงตัวอย่างการเลือกเวกเตอร์ที่ใช้ในการสืบค้นในไฟล์วิดีโอต่างระดับกัน

Shot	Shot_vector	Scene	Scene_vector	Stoty	Stoty_vector
Shot1	Shot_1	Scene1	Scene_1	Story1	Story_1
Shot2	Shot_2	Scene2	Scene_2	Story2	Story_2
⋮	⋮	⋮	⋮	⋮	⋮
Shot80	Shot_80	⋮	⋮	⋮	⋮
⋮	⋮	⋮	⋮	⋮	⋮
Shoti	Shot_i	Scenej	Scene_j	Storyk	Story_k

จากนั้นเป็นการหา วิดีโอ ไฟล์ที่ดีที่สุดที่สุดจากการสืบค้น
 ขั้นแรก นำเวกเตอร์ของ Shot80 ซึ่งก็คือ Shot_80 ไปเปรียบเทียบกับเวกเตอร์ ในฐานข้อมูล Story

$$d1 = \frac{\overrightarrow{Story_1} \cdot \overrightarrow{Shot_{80}}}{|\overrightarrow{Story_1}| \times |\overrightarrow{Shot_{80}}|}$$

$$d2 = \frac{\overrightarrow{Story_2} \cdot \overrightarrow{Shot_{80}}}{|\overrightarrow{Story_2}| \times |\overrightarrow{Shot_{80}}|}$$

$$d3 = \frac{\overrightarrow{Story_3} \cdot \overrightarrow{Shot_{80}}}{|\overrightarrow{Story_3}| \times |\overrightarrow{Shot_{80}}|}$$

$$dk = \frac{\overrightarrow{Story_k} \cdot \overrightarrow{Shot_{80}}}{|\overrightarrow{Story_k}| \times |\overrightarrow{Shot_{80}}|}$$

ขั้นที่ 2 หลังจากได้ค่า d1, d2, d3, d4,... , dk แล้ว เราจะทำการลำดับค่า ว่าค่าของเวกเตอร์คู่ใดมีความแตกต่างกันน้อยที่สุด ซึ่งก็จะเป็นเวกเตอร์ของ file VDO ที่ถูกต้องที่สุด เช่น

$$d8 > d15 > d2 > d50 > \dots$$

บทที่ 4

การทดลองการสีบคั้นและส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

การทดลองในบทนี้จะเป็นการค่าของจำนวนช่วงของ Histogram ที่เหมาะสมในการนำไปทำค่า Histogram ในระบบสี HSV และการทดลองในการสีบคั้นไฟล์วิดีโอจากฐานข้อมูลเปรียบเทียบระหว่างวิธีการใช้เฟรมตัวแทนกับวิธีการ AVI ในระดับ Shot และการสีบคั้นไฟล์วิดีโอในระดับ Scene และ Story

4.1 ผลการทดลองการแบ่งช่วงของ Histogram

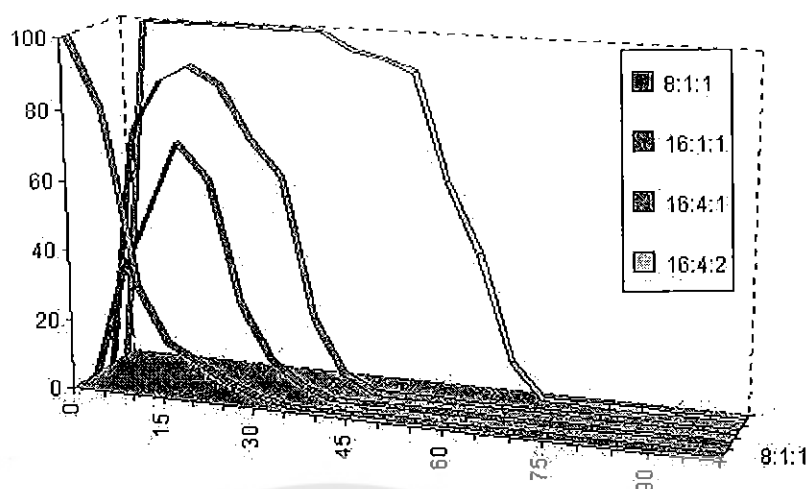
เพื่อที่จะหาจำนวนช่วงของสีในระบบสี HSV ที่จะมาใช้ในการทำ Histogram ที่เหมาะสมในการนำค่าของเฟรม ในไฟล์วิดีโอมาทำการสร้างเวกเตอร์ Histogram โดยที่ค่าที่ได้นั้นไม่ควรมีส่วนที่ไม่มีสีปรากฏอยู่หรือค่า Histogram มากเกินไป และสามารถบรรยายคุณลักษณะของเฟรมภาพได้ใกล้เคียง

ทำการทดลองโดยสุ่มเลือกนำไฟล์วิดีโอจากฐานข้อมูล shot จำนวน 20 ไฟล์ มาจาก Histogram จำนวนเฟรมที่ได้คือ 1883 เฟรม ขนาดของแต่ละเฟรมคือ 320x240 เราจะทำการเพิ่มจำนวนช่วง ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนของช่วงที่ใช้ในการทดลองการทำ Histogram

nH	nS	nV
8	1	1
16	1	1
16	4	1
16	4	2

เมื่อนำค่า Histogram ของภาพมาลองทำการสีบคั้น ผลปรากฏว่าค่าช่วงของสี 8:1:1 จะได้ภาพที่มีความถูกต้องน้อยที่สุดและจะมากขึ้นเมื่อใช้จำนวนช่วงของสีเป็น 16:1:1 และ 16:4:1 ตามลำดับแต่เมื่อเราทำการเพิ่มจำนวนช่วงของสีในแนวแกน V จะพบว่าค่าความถูกต้องที่ได้มีความใกล้เคียงกัน

รูปที่ 4.1 กราฟการทดลอง

จากกราฟการทดลองรูปที่ 4.1 ค่าของจำนวนช่วง 8:1:1 โอกาสที่จะเกิดช่วงที่มีค่าของ Histogram เป็นศูนย์มีค่าน้อยมาก แต่นำไปสับคั้น จะได้โดยหาภาพหรือเฟรมที่ใกล้เคียงจะได้ที่ถูกต้องน้อยกว่า 16:4:2 ที่มีจำนวนช่วงที่เป็นศูนย์มากที่สุด

ในขณะที่จำนวนช่วง 16:1:1 และ 16:4:1 นั้นค่าของจำนวนช่วงที่เป็นศูนย์ที่พบมีเปอร์เซ็นต์ใกล้เคียงกันแต่จำนวนช่วง 16:4:1 จะสับคั้นได้ดีกว่าดังนั้นเราจึงใช้จำนวนช่วงของ Histogram 16:4:1 ในงานวิจัย

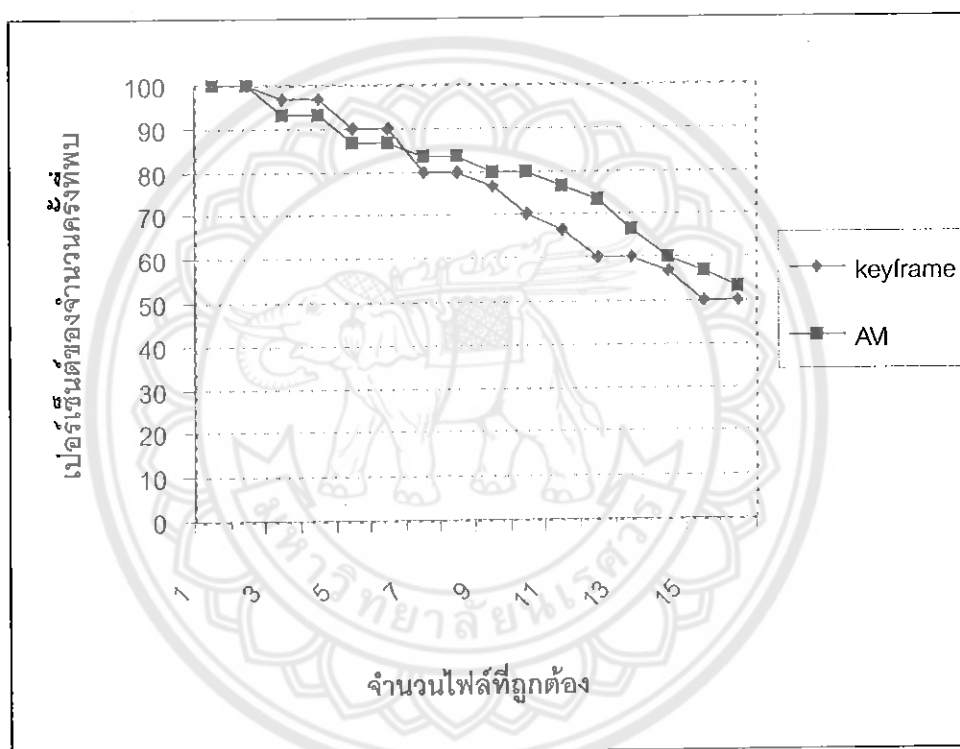
4.2 ผลการทดลองการค้นหาลำโพงวีดีโอในระดับ Shot

ในส่วนของการทดลองนี้เราจะทำการเปรียบเทียบ กระบวนการสับคั้นไฟล์วีดีโอจากฐานข้อมูล Shot โดยทำการเปรียบเทียบการสับคั้น โดยใช้อัลกอริทึม KFVI มาเปรียบเทียบกับการสับคั้น AVI โดยให้ไฟล์วีดีโอ จากฐานข้อมูลจำนวน 751 ไฟล์ จำนวนเฟรมทั้งหมดประมาณ 120,000 เฟรม จากข้อมูลในตารางที่ 4.2

การทดลองในการสับคั้นโดยเลือกเฟรมแรกจากไฟล์วีดีโอมาเป็นเฟรมตัวแทน ส่วน AVI ใช้จำนวน AVI template 512 ช่อง โดยการเพิ่มค่าในช่วง Histogram AVI ที่ใกล้เคียงจำนวน 5 ช่อง ต่อเฟรมหนึ่งเฟรมของไฟล์วีดีโอ โดยที่ Histogram ของแต่ละเฟรมใช้ 16:4:1 ในระบบสี HSV

ตารางที่ 4.2 จำนวนของ Shot ในแต่ละเรื่องใน Database

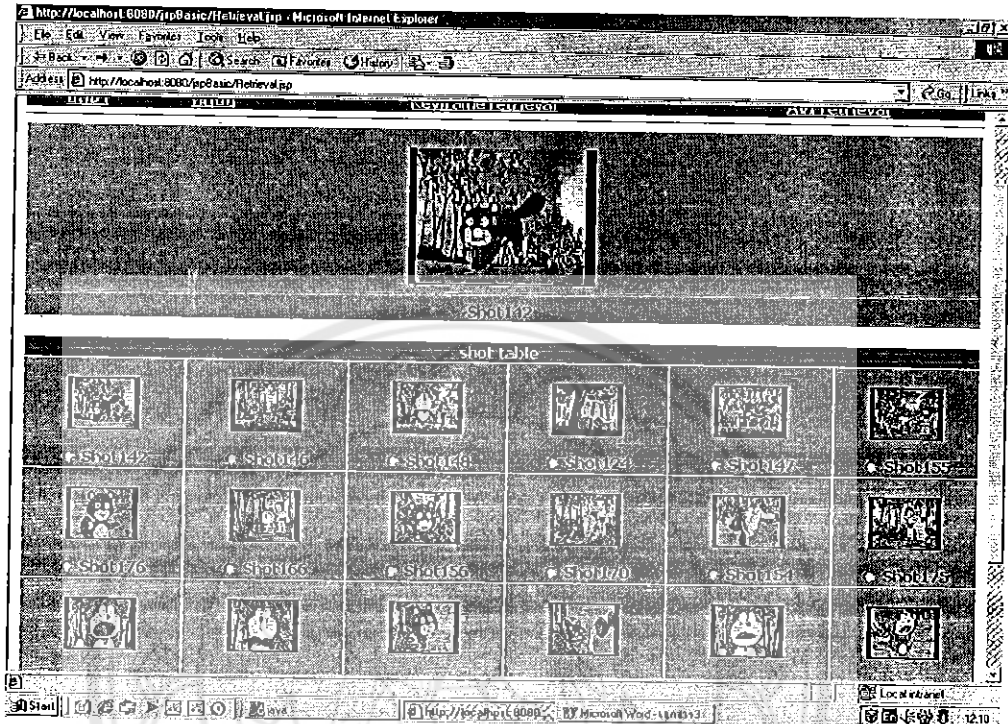
video	จำนวน	รวม	เฟรมทั้งหมด
เรื่อง 1	2		
เรื่อง 2	69	745	120,205
เรื่อง 3	106		
เรื่อง 4	568		

รูปที่ 4.2 ตารางการทดลองเปรียบเทียบ KFVI กับ AVI

จากกราฟการทดลองรูปที่ 4.2 โดยการทดสอบกับไฟล์ต้นแบบจำนวน 30 ไฟล์ ไฟล์ที่ได้รับจากการสืบค้นแต่ละครั้งในทั้งสองวิธีจะให้ผลที่ใกล้เคียงกัน มีค่าประมาณ 55 เปอร์เซ็นต์ที่ค่าของความต้องการที่ 16 ไฟล์วิดีโอ และมีค่าใกล้เคียงกันที่ค่าจำนวนไฟล์ที่ต้องการน้อยลงไม่ต่างกันมากนัก แสดงว่าวิธี AVI สามารถนำมาใช้แทนการสืบค้นแบบเฟรมตัวแทนได้

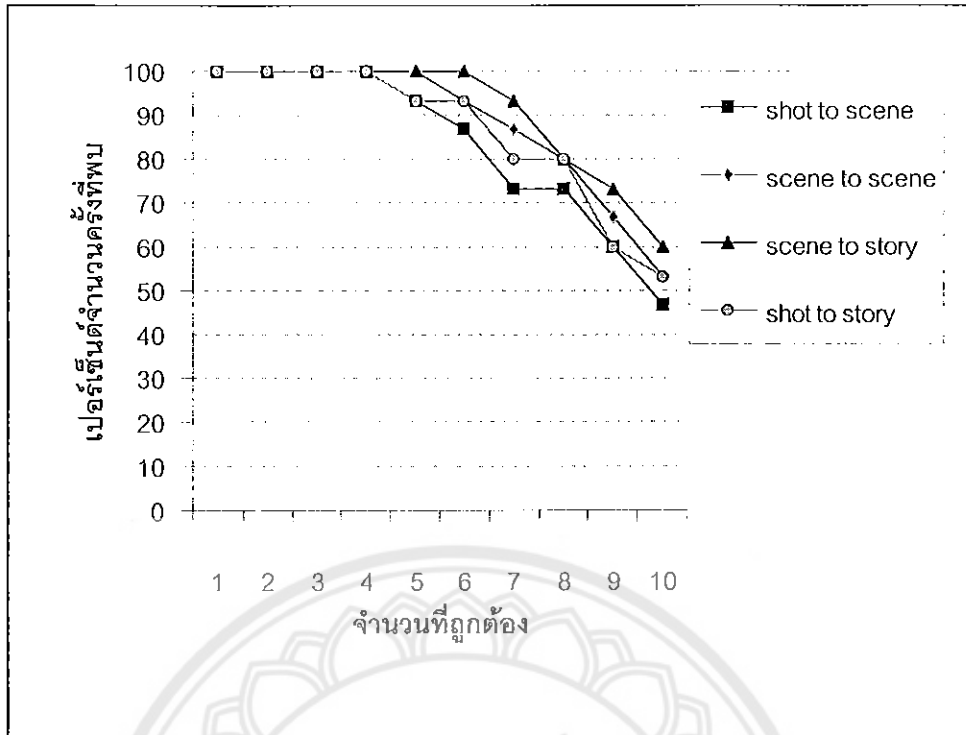
รูปที่ 4.3 แสดงถึงตัวอย่างการสืบค้นไฟล์วิดีโอในระดับ shot จากโปรแกรมที่สร้างขึ้น

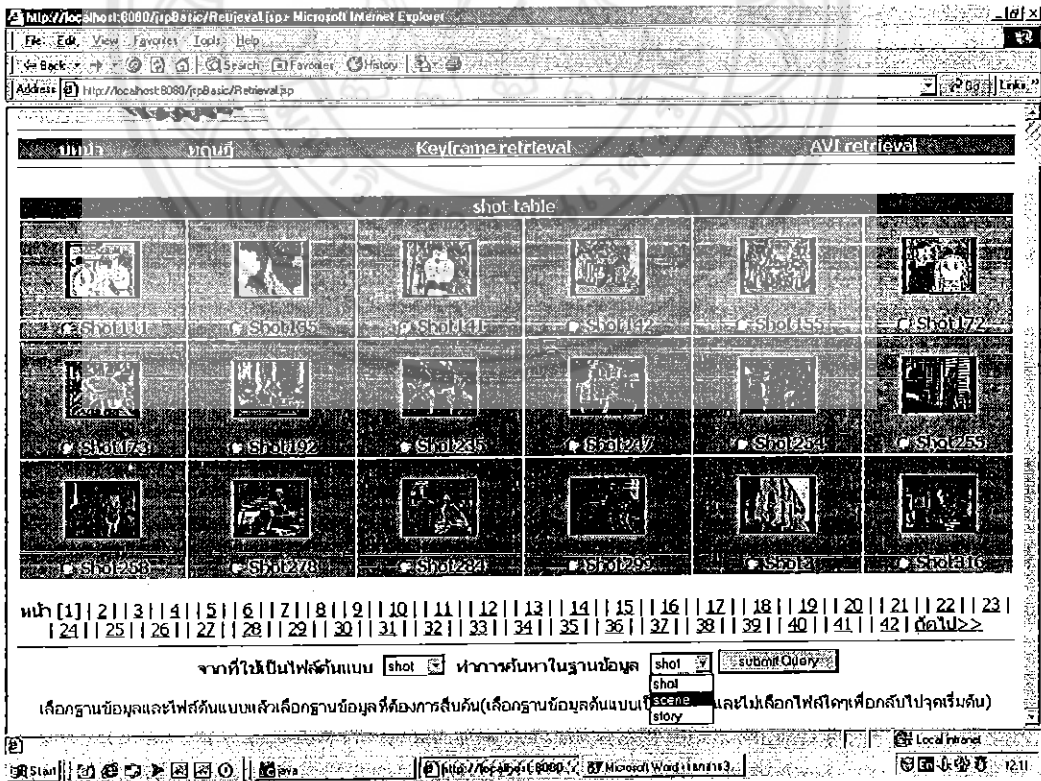
รูปที่ 4.3 แสดงตัวอย่างการสืบค้นไฟล์วิดีโอในระดับ Shot

4.3 การสืบค้นไฟล์วิดีโอในระดับ Scene และ Story

ในวิธีการที่เราใช้ในกาสืบค้นไฟล์วิดีโอ นั้นเราจะสามารถสืบค้นในระดับ Scene และ Story ได้ โดยเราจะใช้การป้อนไฟล์ต้นแบบในการสืบค้นจำนวน 15 ไฟล์ สำหรับหาไฟล์วิดีโอเดียวกันในแต่ละระดับ ซึ่งเมื่อทำการสืบค้นมาได้แล้ว เราจะดูผลจากเนื้อหาในไฟล์วิดีโอว่าตรงกับความต้องการหรือไม่ทีละไฟล์วิดีโอ (จะทำการทดสอบที่ 10 ไฟล์วิดีโอ ต่อ 1 การสืบค้น) จะได้กราฟตามรูปที่ 4.4 และรูปที่ 4.5 เป็นรูปตัวอย่างจากโปรแกรมในการสืบค้นข้ามลำดับขั้น

รูปที่ 4.4 แสดงกราฟผลทดลองระดับ Scene และ Story

รูปที่ 4.5 แสดงตัวอย่างการค้นหาไฟล์จากระดับ Shot ใน Scene

สรุปผลงานวิจัยและการนำงานวิจัยไปใช้

เมื่อได้ทำการวิจัยเสร็จสิ้นลงแล้ว เราจะพบว่ากระบวนการในการสืบค้นวิดีโอจากฐานข้อมูลนั้นจะต้องมีการสร้างเวกเตอร์ที่ใช้ในการอ้างอิงถึงวิดีโอให้มีขนาดเหมาะสมกับฐานข้อมูล กล่าวคือถ้าเวกเตอร์มีขนาดใหญ่ไปก็จะสิ้นเปลืองที่เก็บ ถ้าเล็กไปก็จะทำให้ ทำการสืบค้นได้ไม่ดีเท่าที่ควร

5.1 การหาค่า Histogram

ในการหาค่า Histogram ในระบบสี HSV นั้นเมื่อเรากำหนดให้จำนวนช่วงมากขึ้นก็จะทำให้ค่าในความถูกต้องในการหาภาพที่มีลักษณะเหมือนกันมีค่าถูกต้องมากขึ้นแต่ในขณะเดียวกันขนาดของเวกเตอร์ที่ใช้อธิบายภาพแต่ละภาพก็จะมีขนาดใหญ่ขึ้นและจะพบช่วงของ Histogram ที่เป็นศูนย์มากขึ้นไปด้วยเมื่อเพิ่มค่าของจำนวนช่วงสีในแกน V เราจะพบว่าค่าของช่วงที่เพิ่มขึ้นจะให้ผลการสืบค้นที่ไม่แตกต่างกันมากนัก แต่กลับทำให้จำนวนของช่วง Histogram ที่เป็นศูนย์มีค่ามากขึ้น

ดังนั้นในการทำ Histogram นั้นระนาบที่อยู่ข้างล่างระบบสี HSV จะมีสีที่เป็นสีดำและค่าของสีจะมีค่าใกล้เคียงกันมากจนการแบ่งสีนั้นจะไปตกอยู่ในช่วงสี H แรกเป็นส่วนมากดังนั้นเราอาจทำ Histogram ให้ละเอียดโดยให้จำนวนของช่วงสี H และ S ในแต่ละระนาบตามแนวแกน V มีค่าไม่เท่ากัน หรือทำการให้ค่าน้ำหนักของแต่ละช่วงของ Histogram ไม่เท่ากันก็ได้

5.2 การสืบค้นไฟล์วิดีโอ

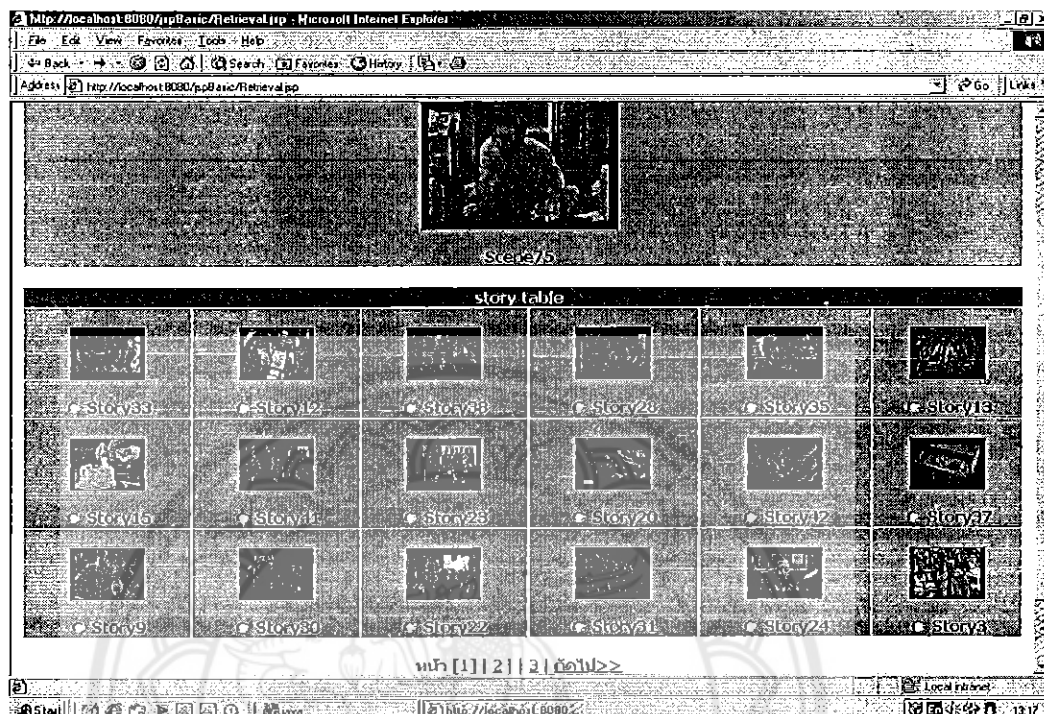
5.2.1 การสืบค้นไฟล์วิดีโอในระดับ Shot

จากผลการทดลองเราสามารถสรุปได้ว่าการใช้การสืบค้นไฟล์วิดีโอโดยใช้เฟรมตัวแทน (KFVI) กับ การสืบค้นโดยใช้วิธี Adaptive Video Indexing (AVI) นั้นจะให้ผลที่ไม่ต่างกันมากนัก ดังนั้นเราจึงสามารถนำวิธีนี้อธิบายไฟล์วิดีโอในระดับ Shot แทนวิธีการใช้เฟรมตัวแทนได้โดยที่การหาจะให้ผลที่ไม่ต่างกัน แต่วิธี AVI ที่สามารถจะอธิบายถึงเนื้อหาของไฟล์วิดีโอได้อย่างครบถ้วนนั้นจะมีค่าของตามหน้าเชื่อถือมากกว่าการใช้เฟรมตัวแทน โดยค่าที่ได้จากการสืบค้นจะมีค่ามากกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ในกรณีที่ต้องการจำนวนไฟล์ 16 ไฟล์

5.2.2 การสืบค้นไฟล์วิดีโอระดับ Scene และ Story

จากการทดลองจะรวมไปถึงการสืบค้นข้ามลำดับชั้นของไฟล์วิดีโอด้วย ซึ่งก็คือการสืบค้นใน Shot-to-Scene, Scene-to-Scene, Scene-to-Story และ Shot-to-Story พบว่าการสืบค้นแบบ AVI นี้

สามารถนำไปใช้ในการสืบค้นไฟล์วิดีโอได้ในทุกๆ ระดับ เนื่องจากผลที่ออกมา นั้น มีค่าความผิดพลาดที่อยู่ในขอบข่ายที่ยอมรับได้ คือ

รูปที่ 5.1 แสดงตัวอย่างผลการค้นหาไฟล์วิดีโอ scene to story

Shot to Scene จำนวนความถูกต้องเริ่มลดลงที่จำนวน 5 ไฟล์วิดีโอ และต่ำสุดอยู่ที่ประมาณ 50 เปอร์เซ็นต์ จากที่เห็นการสืบค้นในระดับนี้ ก็มีข้อผิดพลาดพอสมควรแต่ก็ไม่มากจนเกินไป

Scene to Scene จำนวนความถูกต้องเริ่มลดลงที่จำนวน 6 ไฟล์วิดีโอ และต่ำสุดอยู่ที่ประมาณ 55 เปอร์เซ็นต์ การสืบค้นในระดับนี้ ความผิดพลาดมีไม่ค่อนมากนัก อาจเนื่องมาจากการสืบค้นที่อยู่ในระดับเดียวกัน

Scene to Story จำนวนความถูกต้องเริ่มลดลงที่จำนวน 7 ไฟล์วิดีโอ และต่ำสุดอยู่ที่ประมาณ 60 เปอร์เซ็นต์ ความผิดพลาดค่อนข้างน้อย แสดงให้เห็นว่าเป็นระดับการสืบค้นที่น่าเชื่อถือเสียทีเดียว ดังรูปที่ 5.1

Shot to Story จำนวนความถูกต้องเริ่มลดลงที่จำนวน 5 ไฟล์วิดีโอ และต่ำสุดอยู่ที่ประมาณ 55 เปอร์เซ็นต์ เป็นการสืบค้นข้ามลำดับชั้นที่ลำดับชั้นห่างกันมากที่สุดแต่ก็ไม่เป็นปัญหา กับการสืบค้นด้วยวิธี AVI

โดยภาพรวมแล้ว ไม่ว่าจะเป็นการสืบค้นในระดับใดก็ตาม วิธี AVI นี้ก็มีประสิทธิภาพพอ ๆ กัน ทำให้เห็นว่าไม่ว่าจะเป็นการสืบค้นในระดับใดก็ไม่เป็นอุปสรรคต่อการสืบค้นด้วยวิธี AVI เลย ก็ว่าได้ วิธีสืบค้นวิธีนี้จึงเป็นวิธีที่น่าสนใจต่อการนำไปใช้ และค้นคว้าต่อไปอย่างมาก

5.3 คำแนะนำในการจำกระบวนการสืบค้นไปใช้

การสืบค้นไฟล์วีดีโดยวิธี AVI นี้จะสามารถใช้กับไฟล์วีดีโอได้ในทุกระดับของไฟล์วีดีโอ เพราะใช้ทุกเฟรมในไฟล์วีดีโอในการอธิบายถึงไฟล์วีดีโอนั้นๆ ดังนั้นค่าของจำนวนแม่แบบหรือ template ที่จะใช้ในการเป็นต้นแบบในการสืบค้นในควรมีค่ามากเพราะเมื่อเราเพิ่มไฟล์วีดีโอเข้ามาใหม่ได้โดยไม่ต้องทำการหา template ใหม่ ในงานวิจัยนี้ได้เลือกฐานข้อมูล คือ MySQL ซึ่งมีข้อได้เปรียบเป็นซอฟต์แวร์ที่สามารถดาวน์โหลดมาใช้ได้ฟรี และใช้โปรแกรม Matlab ในการสร้างเวกเตอร์ AVI ดังนั้นผู้ที่ใช้งานโปรแกรมที่ได้มาจางานวิจัยจึงควรมีความรู้ในด้าน MySQL และ Matlab ด้วยเพื่อที่จะสามารถสร้างฐานข้อมูลได้ถูกต้อง

กระบวนการสืบค้นที่ใช้ในงานวิจัยนี้เป็นกระบวนการเบื้องต้นในการสืบค้นไฟล์ ในฐานข้อมูลคือหลังจากที่ผู้ใช้ทำการป้อนเวกเตอร์ของไฟล์ต้นแบบที่ใช้สำหรับหาเข้าไปแล้วคอมพิวเตอร์ก็จะคำนวณหาว่าไฟล์ใดมีเวกเตอร์ที่ใกล้เคียงกันกับเวกเตอร์ที่เข้ามาแล้วแสดงผลลัพธ์ออกมาเท่านั้น ในกระบวนการดังกล่าวจะเห็นว่าเครื่องจะทำการแสดงผลลัพธ์ออกมาโดยไม่สามารถทราบได้เลยว่าผลลัพธ์ที่แสดงออกมานั้นถูกต้องตามความต้องการของผู้ใช้หรือไม่ ดังนั้นเราขอแนะนำที่จะให้ผู้ใช้ไปพัฒนาต่อคือการใช้ การโต้ตอบระหว่างผู้ใช้กับคอมพิวเตอร์ โดยอาจใช้กระบวนการ Feedback และ Neural network เข้ามาช่วยในการสืบค้นให้ได้ค่าของไฟล์ที่มีความถูกต้องเพิ่มขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- [1] กิตติ ภัคดีวัฒน์กุล, อังศุมาลิน เวชนารายณ์ และ กิตติพงษ์ วีระวัฒน์เสถียร. (2545). PHP ฉบับโปรแกรมเมอร์. กรุงเทพฯ: บริษัท เททีพี คอมพ์ แอนด์ คอนซัลท์ จำกัด.
- [2] ชมรม Computer & IT. (2546). เขียนโปรแกรมเชิงวัตถุด้วย JAVA. มหาวิทยาลัยนเรศวร: คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- [3] ณัฐคนัย สุจริตน์. (2546). กัมภีร์ JAVA เล่ม 2. กรุงเทพฯ: บริษัท เททีพี คอมพ์ แอนด์ คอนซัลท์ จำกัด.
- [4] รศ.ดร.มนัส สัจจศิริศิลป์ และ วรรัตน์ ภัทรอมรกุล. (2543). คู่มือการใช้งาน MATLAB ฉบับสมบูรณ์. นนทบุรี: สำนักพิมพ์ อินโฟเพรส.
- [5] อุดม จีนประดับ และ ศศ.ดร.สมคิด เรืองระณะสกุลไทย. (1997). ทฤษฎีและตัวอย่างโจทย์ โครงสร้างข้อมูล DATA STRUCTURES. กรุงเทพฯ: แมคกรอ-ฮิล อินเทอร์เน็ต เนชั่นแนล เอ็นเตอร์ไพรส์, อิงค์.
- [6] นรินทร์ โอพารกิจอนันต์. (2545). สร้างโคมเพจระดับมืออาชีพ ด้วย JSP จาวา เซิร์ฟเวอร์ เพจสำหรับเว็บโปรแกรมเมอร์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ เดคิซูกิ ดอทเน็ต.
- [7] ศศ.นุกูล กระชาย. (2541). การเขียนโปรแกรมและประมวลผลข้อมูลด้วย เทอร์โบปาสคาล. กรุงเทพฯ: บริษัท ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด(มหาชน).
- [8] สาทิต ชัยวิวัฒน์ตระกูล. (2545). เก่ง JSP ให้ครบสูตร. กรุงเทพฯ: บริษัท วิดีตี้ กรุ๊ป จำกัด.
- [9] พ.อ.เจนวิทย์ เหลืองอร่าม และ ปิยวิทย์ เหลืองอร่าม “การพัฒนา Web Applications ด้วย JavaServer Pages และ Servlet, JavaBeans,XML” Se-ed Ucation Lt.d , Bs2545 pp. 4-5
- [10] Clay M. Thompson & Loren Shure. (1993). Image Processing TOOLBOX For Use with MATLAB. Mass: The MathWorks, Inc.
- [11] Ricardo Baeza-Yates & Berthier Ribeiro-Neto. Modern Information Retrieval. Oxford: ACM European Service Center.
- [12] Refael C. Gonzalez & Richard E. Woods. (2002). Digital Image Processing. New Jersey: Prentice-Hall, Inc.
- [13] <http://www.datacompression.com>
- [14] <http://www.ctr.columbia.edu/~jrsmith/html/pubs/acmmm96/node8.html>
- [15] <http://www.mitre.org/support/papers/lvr/>

เอกสารอ้างอิง(ต่อ)

- [16] Paisarn Muneesawang and Ling Guan “Video Retrieval using an Adaptive Video Indexing Technique and Automatic Relevance Feedback” IEEE Transaction on Neural Networks, Sept 2002.

ภาคผนวก ก

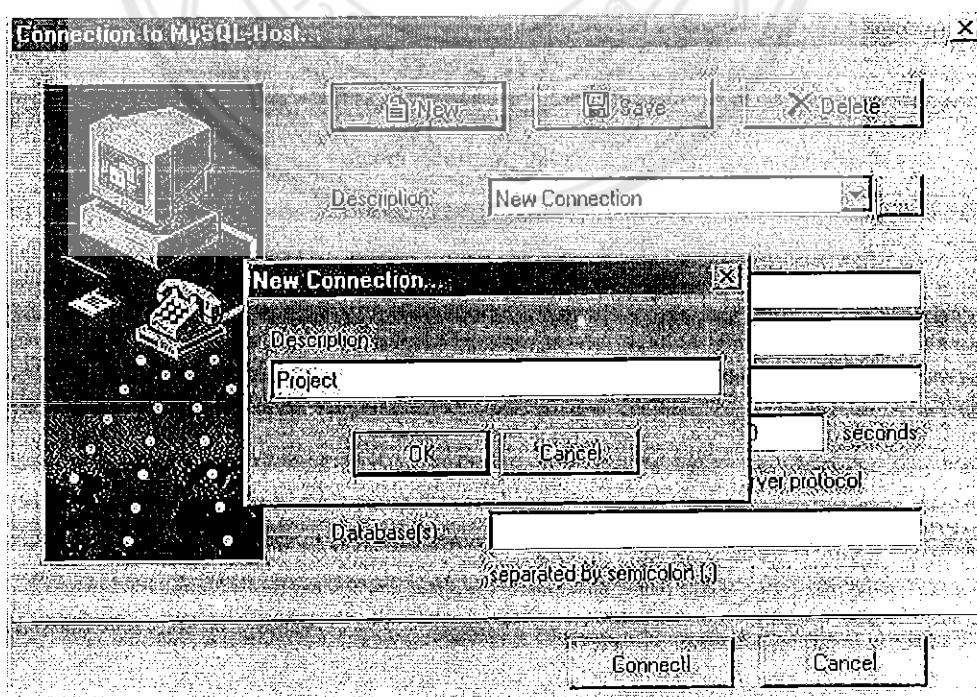
ทำงานกับ MySQL โดยใช้ MySQL-Front

โปรแกรม MySQL-Front เป็นเครื่องมือที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการใช้งานระบบฐานข้อมูล MySQL โดยเฉพาะโปรแกรมนี้ทำงานในระบบ Windows หน้าตาการใช้งานจึงมีลักษณะเป็นกราฟิก ซึ่งจะช่วยอำนวยความสะดวกในการใช้งานสำหรับผู้ใช่มือใหม่ โดยที่ไม่จำเป็นต้องพิมพ์คำสั่งต่างๆ ทาง command line

โปรแกรมนี้ดาวน์โหลดมาใช้งานได้ฟรีจาก <http://www.anse.de/mysqlfront/> เป็นไฟล์ของเวอร์ชัน 2.4 ชื่อว่า MySQL-Front_2.4_Setup.exe ซึ่งมีขนาดไม่ถึง 1 MB หลังจากได้มาแล้วก็ดับเบิลคลิกเพื่อติดตั้งใช้งานได้ทันทีเหมือนกับโปรแกรมทั่วไปที่รันในระบบ Windows

ล็อกอินเข้าสู่ฐานข้อมูล

พอติดตั้งโปรแกรม MySQL-Front เสร็จเรียบร้อยแล้ว จะปรากฏไอคอน shortcut ของโปรแกรมที่หน้าจอ Desktop เมื่อดับเบิลคลิกที่ shortcut แล้ว โปรแกรม จะทำงานโดยแสดงหน้าต่างขึ้นมาดังรูปที่ ก-1 (เวลาจะใช้โปรแกรม MySQL-Front ต้องใช้คำสั่ง mysql เพื่อรันโปรแกรม MySQL ให้อยู่ในสภาพพร้อมทำงานก่อนแล้ว มิฉะนั้นจะไม่สามารถติดต่อกับฐานข้อมูลได้)

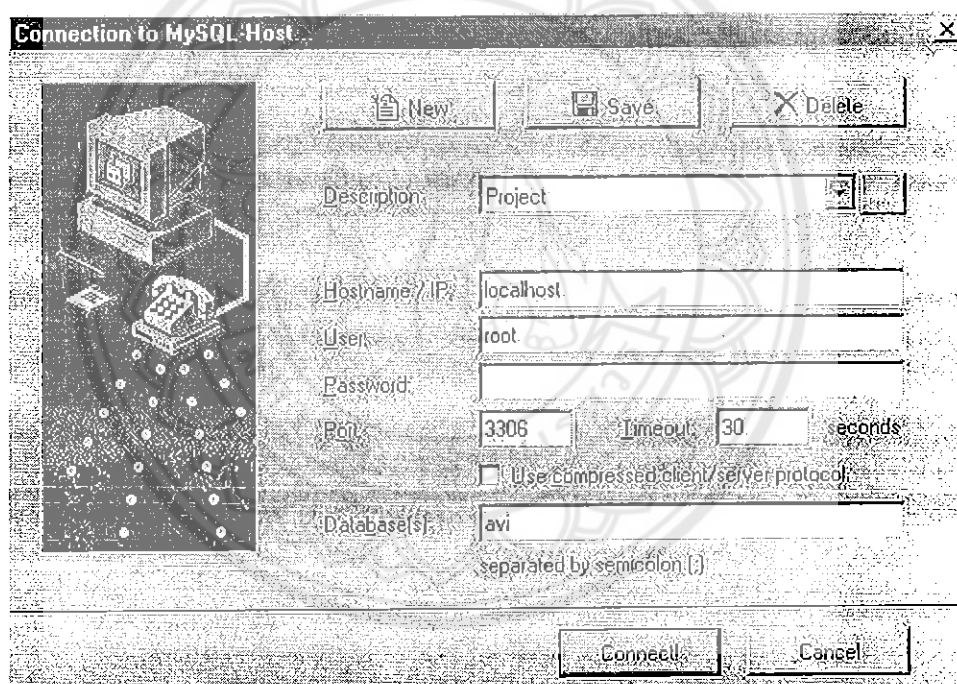

รูปที่ ก-1 ตั้งชื่อการเชื่อมต่อฐานข้อมูล

คลิกที่ปุ่ม New เพื่อตั้งชื่อการเชื่อมต่อฐานข้อมูล โดยจะตั้งชื่อเป็นอะไรก็ได้ จากนั้น จะได้ผลลัพธ์ดังรูปที่ ก-2 ซึ่งต้องกำหนดค่าต่างๆ ที่จะใช้ติดต่อกับฐานข้อมูลลงไป ดังนี้

- ช่อง Hostname / IP: ให้ระบุชื่อเครื่องหรือหมายเลข IP address ของเครื่องที่ติดตั้ง MySQL
- ช่อง User: ให้ระบุชื่อผู้ใช้
- ช่อง Password: ให้ระบุรหัสผ่าน
- ช่อง Databases(s): ให้ระบุชื่อฐานข้อมูลที่ต้องการใช้งาน ถ้าไม่ระบุ จะหมายความว่า ต้องการใช้งานทุกๆฐานข้อมูล

สำหรับช่อง Port: และช่อง Timeout: มีค่าดีฟอลต์กำหนดมาให้อยู่แล้วคือ หมายเลขพอร์ตที่ใช้ติดต่อกับ MySQL เป็น 3306 และค่า timeout เป็น 30 วินาที

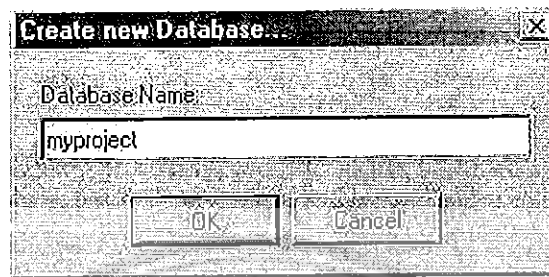

รูปที่ ก-2 ระบุรายละเอียดที่ใช้สำหรับการติดต่อกับฐานข้อมูล

เมื่อกรอกข้อมูลครบแล้ว คลิกปุ่ม Connect! จะได้ผลลัพธ์ดังรูปที่ ก-3 สังเกตทางฝั่งซ้ายของภาพ จะเห็นโครงสร้างของฐานข้อมูล ตาราง และฟิลด์หรือคอลัมน์ต่างๆ ซึ่งคล้ายกับโครงสร้างของไคเรกทอรีในระบบ Windows นั่นเอง และเมื่อคลิกที่ตารางทางฝั่งซ้าย รายละเอียดเกี่ยวกับฟิลด์ทุกฟิลด์ในตารางนี้ก็จะแสดงออกมาที่บริเวณพื้นที่ตรงกลางของหน้าต่างในรูปแบบที่ ก-3

สร้างฐานข้อมูลใหม่

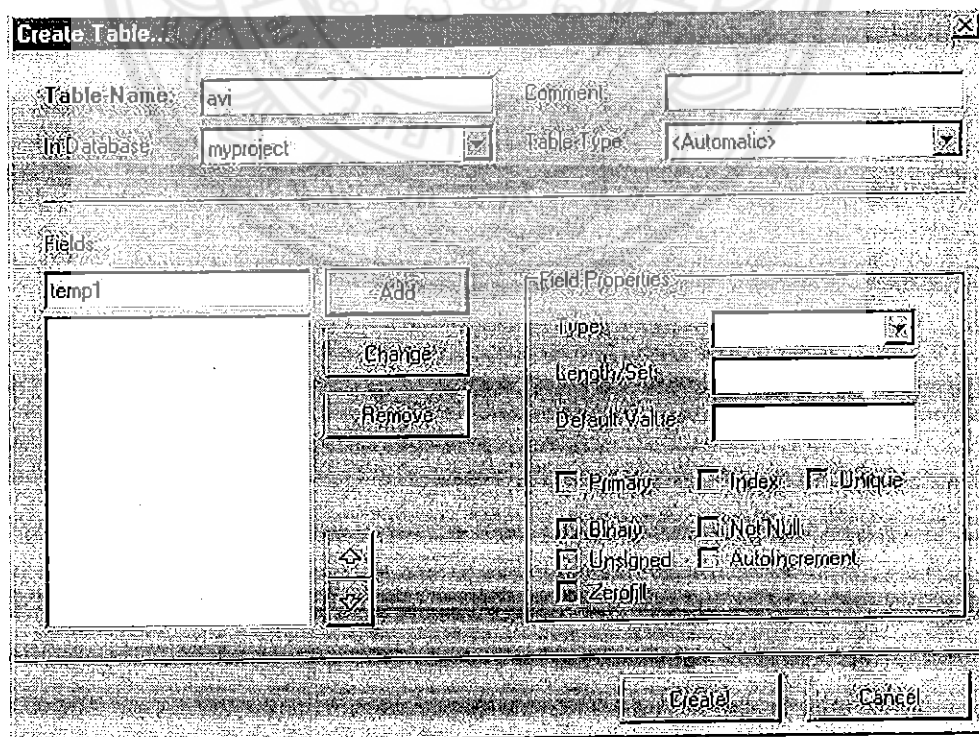
เลือกคำสั่ง Tools > Create Database หลังจากนั้นจะมีหน้าต่าง Create new Database... ปรากฏขึ้นมาดังรูปที่ ก-3 ให้พิมพ์ชื่อฐานข้อมูลที่ต้องการสร้างใหม่ จากนั้นจึงคลิก OK ก็ถือว่าสร้างฐานข้อมูลใหม่เรียบร้อยแล้ว

รูปที่ ก-3 พิมพ์ชื่อฐานข้อมูลที่ต้องการจะสร้างใหม่

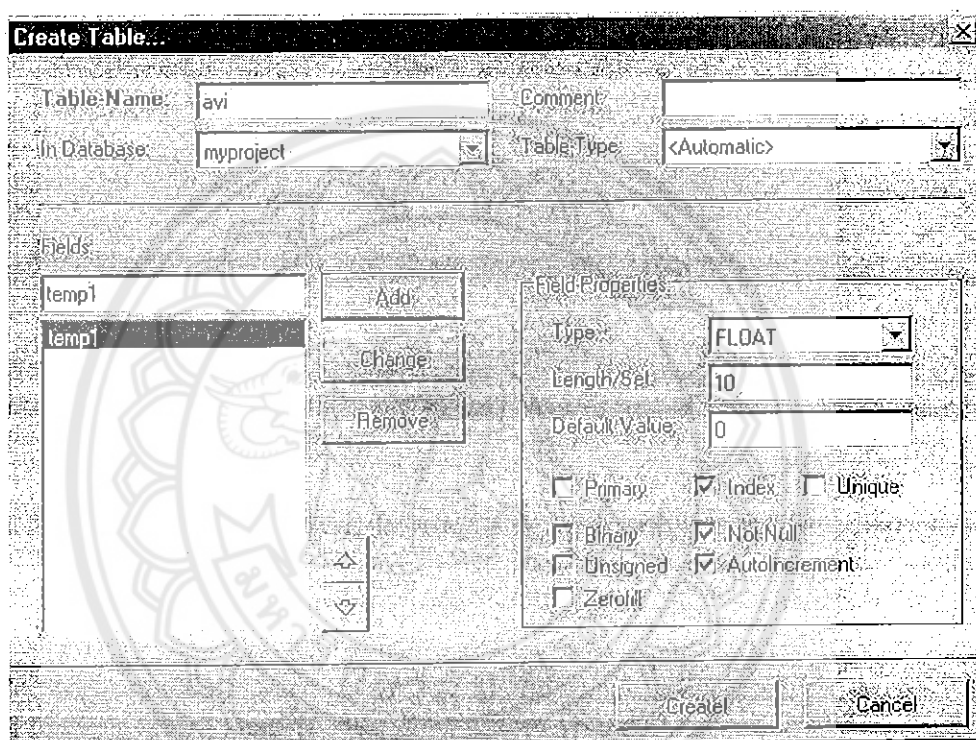
สร้างตารางใหม่

เลือกคำสั่ง Tools > Create Table หลังจากนั้นจะมีหน้าต่าง Create Table... ปรากฏขึ้นมาดังรูปที่ ก-4 เพื่อให้เรากรอกรายละเอียดเกี่ยวกับตารางที่ต้องการสร้าง ดังนี้

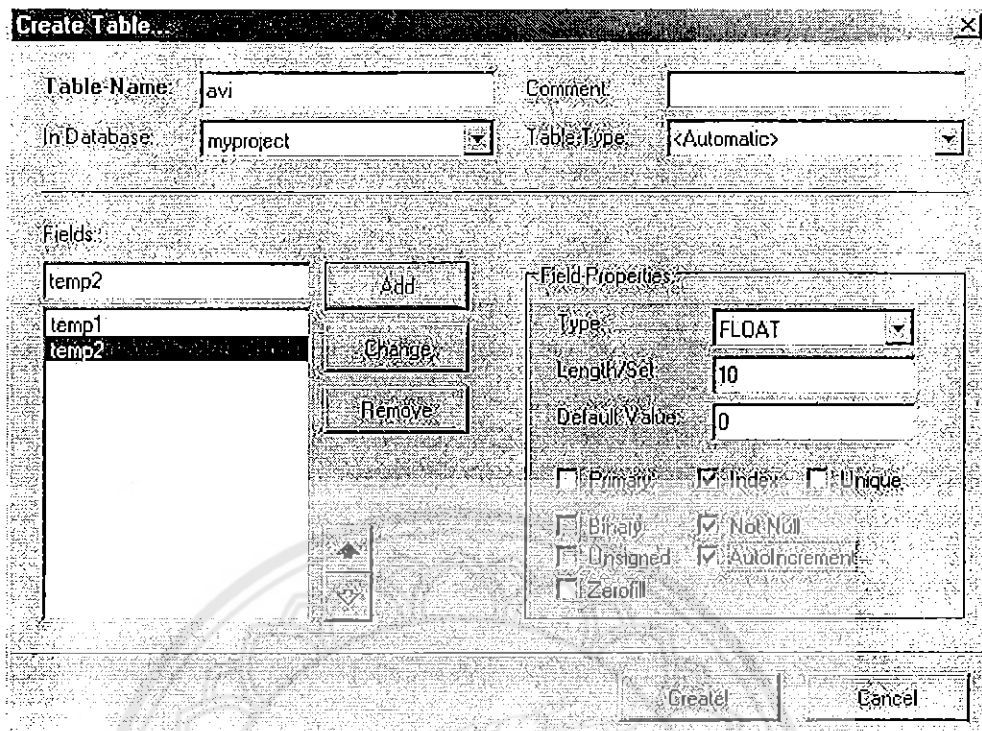
รูปที่ ก-4 กำหนดชื่อตารางและคอลัมน์แรกที่ต้องการ

- ช่อง Table-Name เอาไว้ให้ตั้งชื่อตาราง
- ช่อง In Database มีไว้ให้เลือกว่าจะสร้างตารางในฐานข้อมูลใด
- ช่อง Fields ให้กรอกชื่อฟิลด์แรกของตารางลงไป สมมติว่าชื่อ temp1 แล้วคลิกที่ปุ่ม Add ปรากฏว่า temp1 จะย้ายลงมาอยู่ในช่องข้างล่างดังรูปที่ ก-6 หลังจากนั้นเราก็สามารถกำหนดคุณสมบัติต่างๆ ของคอลัมน์นี้ได้ในหัวข้อ Field-Properties ทางด้านขวามือ

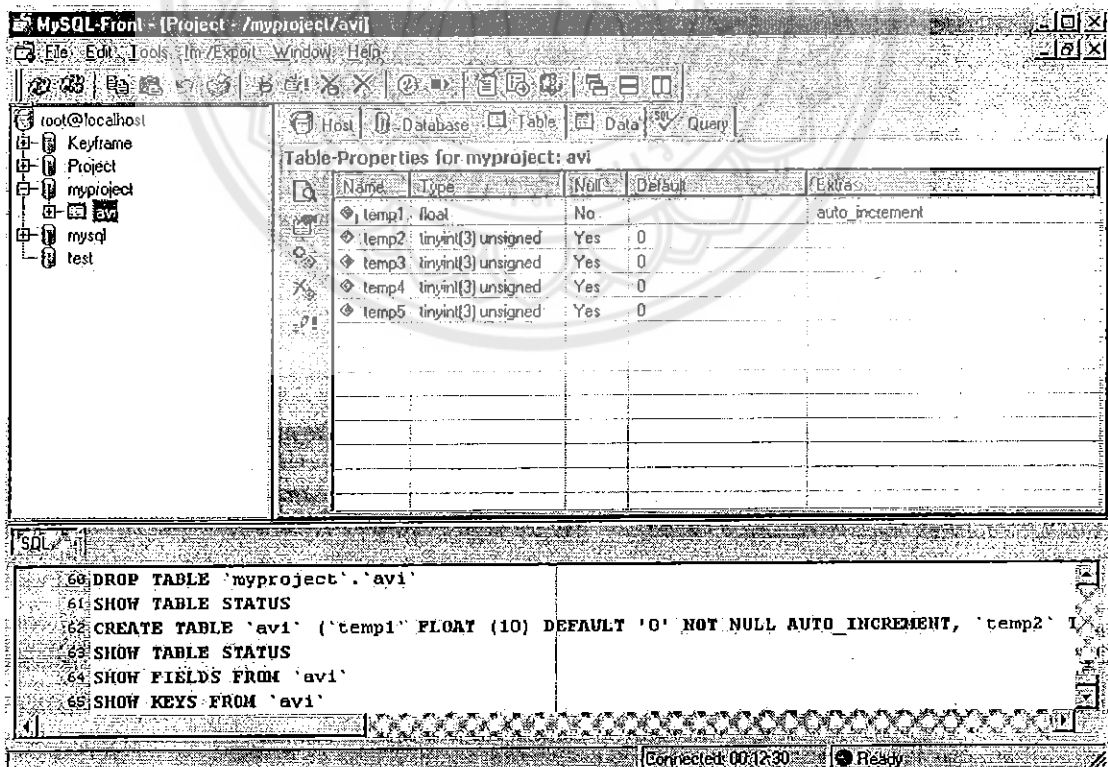

รูปที่ ก-5 กำหนดคุณสมบัติของฟิลด์ temp1

ขั้นตอนต่อไป ให้ตั้งชื่อฟิลด์ temp2 ลงในช่อง Fields และคลิกปุ่ม Add แล้วจึงกำหนดคุณสมบัติต่างๆ ของฟิลด์นี้ในหัวข้อ Field-Properties เช่นเดียวกัน ดังรูปที่ ก-7

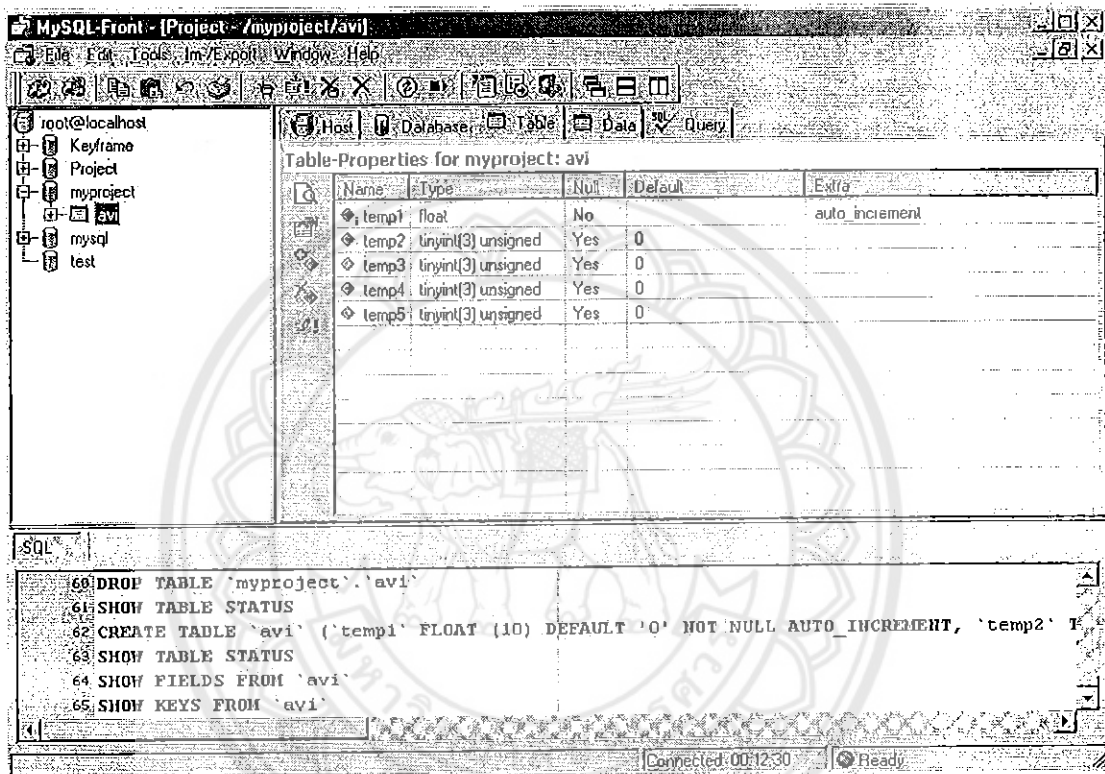
รูปที่ ก-6 กำหนดคุณสมบัติของฟิลด์ temp2

รูปที่ ก-7 ผลลัพธ์ที่ได้เมื่อสร้างตารางเรียบร้อยแล้ว

สำหรับฟิลด์อื่นๆ ที่เหลือ ก็ทำตามวิธีการเดียวกันนี้จนครบ จากนั้นให้คลิกที่ปุ่ม Create! จะได้ผลลัพธ์ดังรูปที่ ก-8 ซึ่งแสดงโครงสร้างของตาราง ที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว

ในกรณีที่ผู้ต้องการลบตารางที่สร้างไว้ ก็สามารถทำได้โดยคลิกขวาที่ตารางที่ต้องการลบแล้วเลือกคำสั่ง Drop Table... ในเมนูที่เปิดออกมาดังแสดงในรูปที่ ก-9 จากนั้นจะมีหน้าต่างให้ตอบยืนยันการลบอีกครั้ง ถ้าคุณคลิก OK ตารางนั้นก็จะถูกลบทันที

รูปที่ ก-8 ผลลัพธ์ที่ได้เมื่อสร้างตารางเรียบร้อยแล้ว

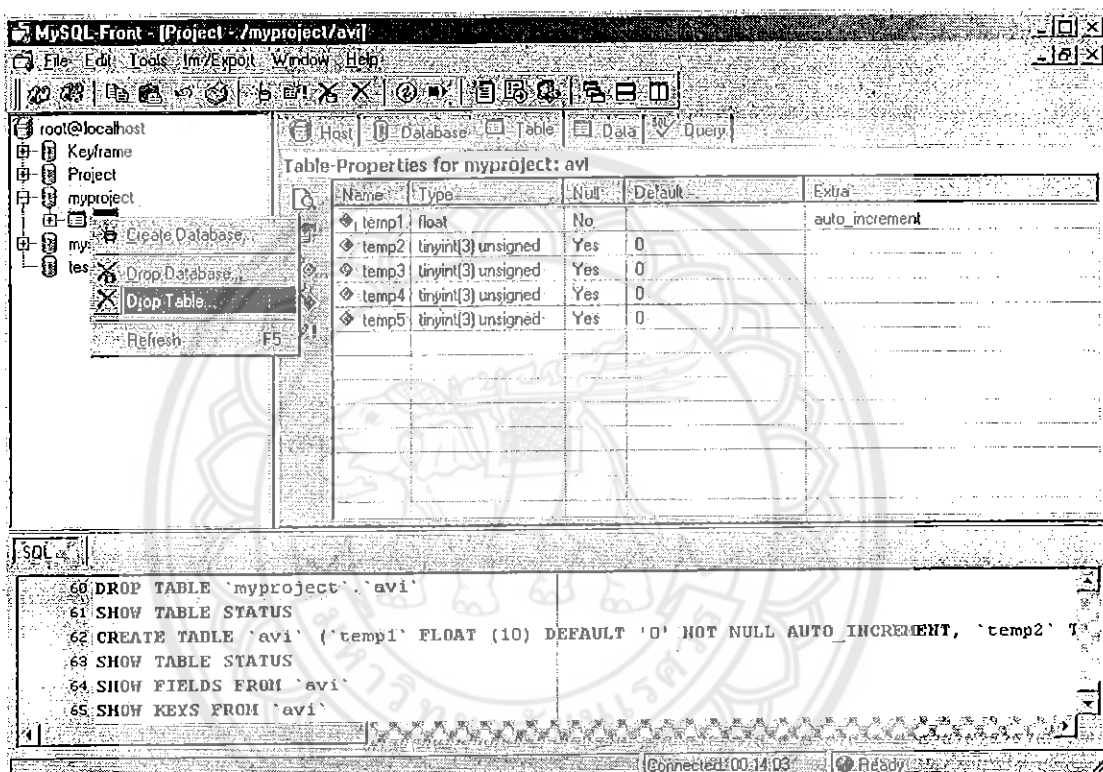
เพิ่ม-ลบ-แก้ไขเรคอร์ดในตาราง

จากรูปที่ ก-9 เราสามารถเพิ่มเรคอร์ดใหม่ในตาราง โดยคลิกไปที่แท็บ Data ปกติแล้วภายในแท็บนี้จะแสดงเรคอร์ดของข้อมูลทั้งหมดที่มีอยู่ในตาราง แต่ถ้ายังไม่มีข้อมูลในตาราง ก็จะแสดงเป็นช่องว่างให้กรอกข้อมูลใหม่เข้าไปได้ ดังรูปที่ ก-10

เมื่อกรอกข้อมูลที่ต้องการครบแล้ว ให้สังเกตว่าแถบทูลบาร์ด้านบนจะปรากฏไอคอนไว้ให้คลิก โดย

- ถ้าต้องการกรอกข้อมูลเรคอร์ดใหม่ ให้คลิกที่ปุ่ม เพื่อแทรกช่องให้กรอกข้อมูลใหม่ ดังตัวอย่างในรูปที่ ก-11
- คลิกที่ปุ่ม ถ้าต้องการยกเลิกข้อมูลที่แก้ไข
- ถ้าต้องการลบเรคอร์ดใด ให้คลิกที่เรคอร์ดนั้นแล้วคลิกที่ปุ่ม
- คลิกที่ปุ่ม ถ้าต้องการ save ข้อมูลที่แก้ไขหรือเพิ่มเข้าไปใหม่

รูปที่ ก-9 เมื่อต้องการลบตาราง

MySQL-Front - [Project: ~/myproject/avi]

File Edit Tools Im/Export Window Help

Host: Database: Table: Data: Query

myproject / avi: 0 Records (0 retrieved)

temp1	temp2	temp3	temp4	temp5

SQL Editor: Filter:

```

64: SHOW FIELDS FROM 'avi'
65: SHOW KEYS FROM 'avi'
66: SELECT COUNT(*) FROM 'avi'
67: SELECT * FROM 'avi' LIMIT 1, 50
68: INSERT INTO avi (temp1, temp2, temp3, temp4, temp5) VALUES (0, 0, 0, 0, 0)
69: DELETE FROM avi WHERE temp1=0 AND temp2=0 AND temp3=0 AND temp4=0 AND temp5=0

```

Connected: 00:20:43 Ready

รูปที่ ก-10 คลิกไปที่แท็บ Data เพื่อเพิ่มเรคอร์ดใหม่

MySQL-Front - [Project: ~/myproject/avi]

File Edit Tools Im/Export Window Help

Host: Database: Table: Data: Query

myproject / avi: 2 Records (2 retrieved)

temp1	temp2	temp3	temp4	temp5
0	0	0	0	0
5	6	7	8	9

SQL Editor: Filter:

```

66: SELECT COUNT(*) FROM 'avi'
67: SELECT * FROM 'avi' LIMIT 1, 50
68: INSERT INTO avi (temp1, temp2, temp3, temp4, temp5) VALUES (0, 0, 0, 0, 0)
69: DELETE FROM avi WHERE temp1=0 AND temp2=0 AND temp3=0 AND temp4=0 AND temp5=0
70: INSERT INTO avi (temp1, temp2, temp3, temp4, temp5) VALUES (0, 1, 2, 3, 4)
71: INSERT INTO avi (temp1, temp2, temp3, temp4, temp5) VALUES (5, 6, 7, 8, 9)

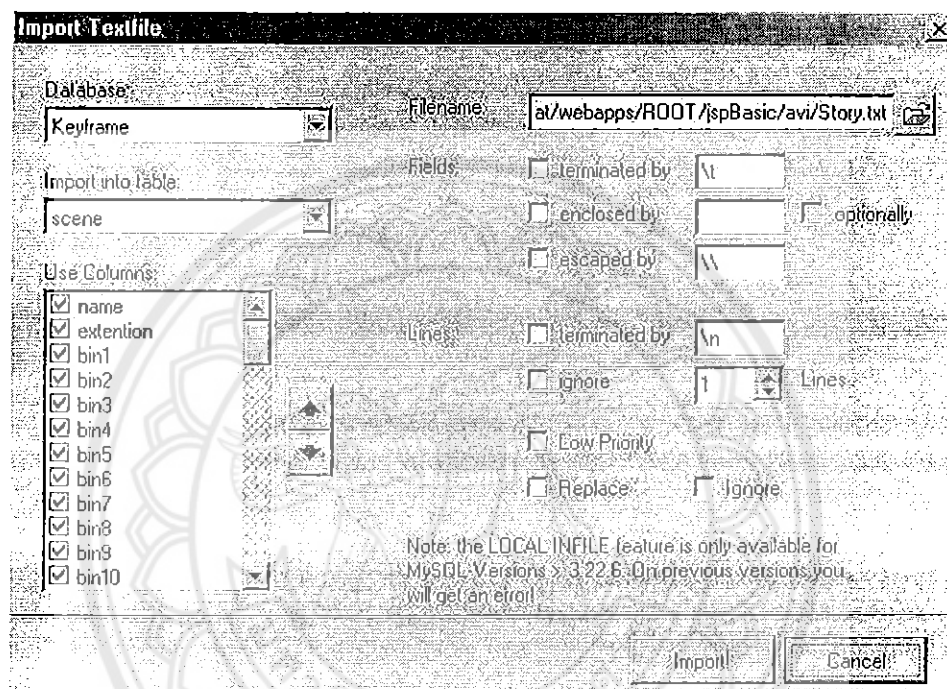
```

Connected: 00:22:17 Ready

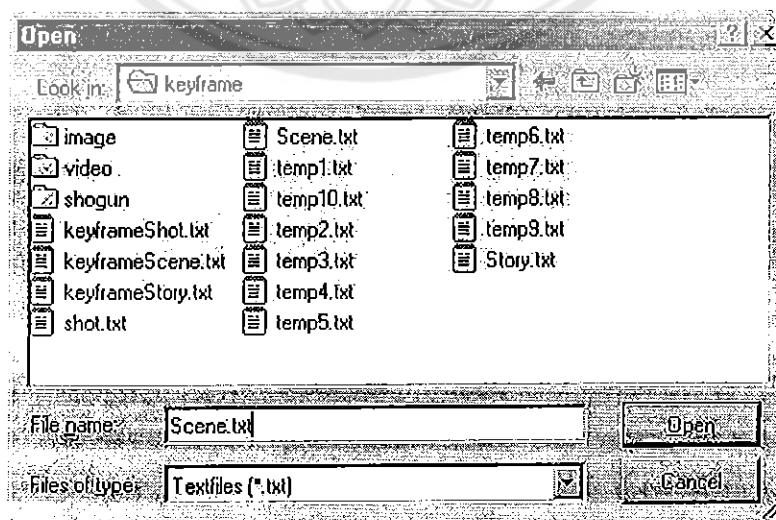
รูปที่ ก-11 เพิ่มเรคอร์ดใหม่ในตาราง

การอิมพอร์ตเทคไฟล์

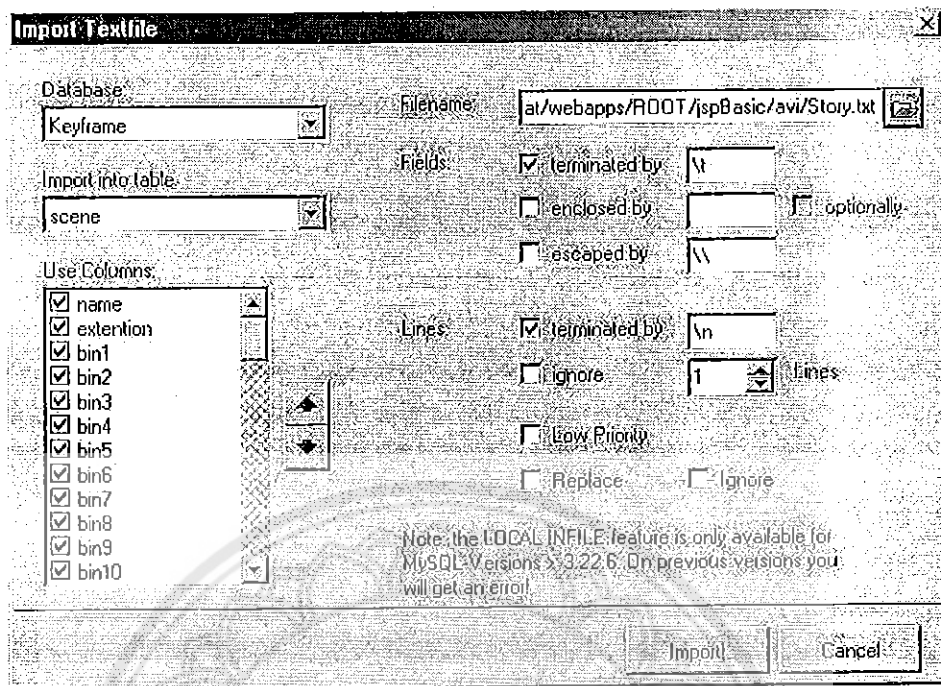
เลือกคำสั่ง Im-/Export > Import Textfile จะได้ตามรูปที่ ก-12 จากนั้นเลือกไฟล์ที่ต้องการอิมพอร์ต โดยพิมพ์ใส่ในช่อง Filename: หรืออาจ Browse โดยกดที่ปุ่ม ดังรูปที่ ก-13 แล้วเลือก Database และ Table ที่ต้องการจะอิมพอร์ตเทคไฟล์ไปไว้ และเลือกใช้ /t ที่ Fields แล้ว /n ที่ Lines จะได้ออกมาดังรูปที่ ก-14 แล้วคลิกที่ปุ่ม Import!

รูปที่ ก-12 อิมพอร์ตเทคไฟล์

รูปที่ ก-13 เลือกเทคไฟล์เพื่อนำมาใส่ในฐานข้อมูล

รูปที่ ก-14 ใส่รายละเอียดสำหรับเทคไฟล์ที่จะใส่ฐานข้อมูล

เนื้อหาที่อธิบายในภาพผนวกนี้เป็นเพียงตัวอย่างการใช้งานเบื้องต้น จริงๆแล้ว MySQL-Front ยังมีความสามารถอื่นๆ อีกมากมายซึ่งคุณสามารถทดลองใช้งานได้ตามที่ต้องการ เช่น การแบ็คอัพข้อมูล, การกำหนดชื่อผู้ใช้และรหัสผ่านให้แก่ MySQL เป็นต้น

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างและการทำงานของฟังก์ชันในงานวิจัย

การใช้งานฟังก์ชัน `hsvhist.m`

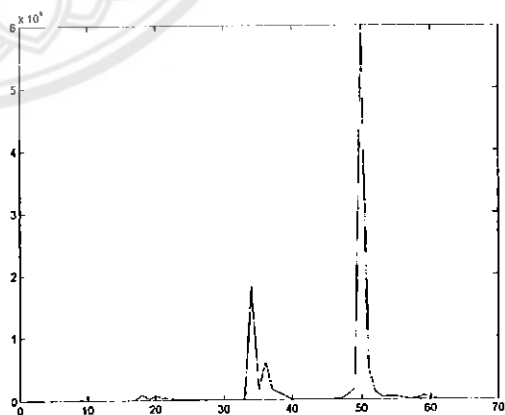
ฟังก์ชันที่ใช้ในการหา Histogram ของภาพที่เข้ามาโดยจะรับค่าเป็นภาพในระบบสี RFB จาก Matlab โดยจะทำการแปลงภาพให้อยู่ในระบบสี HSV ก่อนจากนั้นนำมาหาค่าของ Histogram มีรูปแบบการใช้งานดังนี้

```
[histogram]=hsvhist[Image,nH,nS,nV]
```

ค่าของ `nH`, `nS` และ `nV` จะเป็นค่าของจำนวนช่วงของสีที่ต้องการในแต่ละแวนแกนของระบบสี HSV โดยจะคืนค่าเวกเตอร์ไว้ใน `histogram` ขนาด `nHxnSxnV` ช่วงสี ภาพที่จะทำการใส่ไปในฟังก์ชันจะต้องอยู่ในรูปของเมทริกซ์ขนาด กว้างxยาวx3

ตัวอย่างการใช้งานฟังก์ชัน `hsvhist.m`

```
>> I=imread('Video6.jpg');  
>> histogram=hsvhist(I,16,4,1);  
>> plot(histogram);
```


รูปที่ ข-1 ภาพที่ได้ที่ได้จากการหาค่า Histogram โดยใช้ฟังก์ชัน `hsvhist`

ตารางที่ ข-1 แสดงค่าของจำนวนเม็ดสีที่ตกลงในแต่ละช่วงของ Histogram

1-10	39	3	2	0	4	0	3	5	1	0
11-20	0	0	0	0	0	0	21	839	134	671
21-30	305	211	42	4	6	8	15	5	10	3
31-40	4	10	58	18150	1607	5592	1634	1077	542	71
41-50	1	24	34	25	23	2	18	683	1663	58678
51-60	4893	1199	377	474	453	166	31	122	513	304
61-64	71	34	56	56						

การใช้งานฟังก์ชัน calculation.m

ฟังก์ชัน calculation.m เป็นฟังก์ชัน Matlab ที่ใช้ในการนำเฟรมในไฟล์วิดีโอทุกๆเฟรมมาหาค่า Histogram โดยเมื่อทำการเรียกใช้งานฟังก์ชันนี้ใน Matlab จะปรากฏข้อความขึ้นมาว่า "Please enter directory (etc. 'C:\mathlab\ or 'C:\mathlab\shot1.avi') >>" ให้เราทำการใส่ชื่อไฟล์วิดีโอที่ต้องการหา Histogram หรือโฟลเดอร์ที่เก็บไฟล์ที่เราต้องการจะหาค่าของ Histogram ซึ่งในการป้อนชื่อไฟล์หรือชื่อโฟลเดอร์เข้าไปในนั้นจะต้องมีเครื่องหมาย ' ' คร่อมอยู่เสมอตัวอย่างต่อไปนี้

```
>> calculation
```

```
Please enter directory (etc. 'C:\mathlab\ or 'C:\mathlab\shot1.avi') >> 'c:\video\'
```

ฟังก์ชันจะทำการค้นหาไฟล์วิดีโอที่อยู่ในโฟลเดอร์นั้นทั้งหมด แล้วทำการหาค่า Histogram ของทุกเฟรมในทุกไฟล์วิดีโอในโฟลเดอร์นั้น แต่ถ้าเราต้องการหาค่า Histogram ของไฟล์วิดีโอเพียงไฟล์เดียวเราสามารถทำได้โดยใส่ชื่อไฟล์นั้นลงไปได้ทันที เช่น 'c:\video\shot1.avi

ประเภทของไฟล์วิดีโอที่จะสามารถนำมาหาค่าของ Histogram ได้นั้นจะต้องเป็นไฟล์วิดีโอที่มีนามสกุลเป็น '.avi' หรือ '.mlv' เท่านั้น ค่าของ Histogram ที่ได้จะถูกเก็บไว้ในเท็กซ์ไฟล์ที่มีชื่อเดียวกันกับไฟล์วิดีโอ เช่น ถ้าเราหาค่า Histogram ของไฟล์วิดีโอที่ชื่อว่า shot1.avi ก็จะได้ค่าของ Histogram ใน ไฟล์ที่มีชื่อว่า shot1.txt

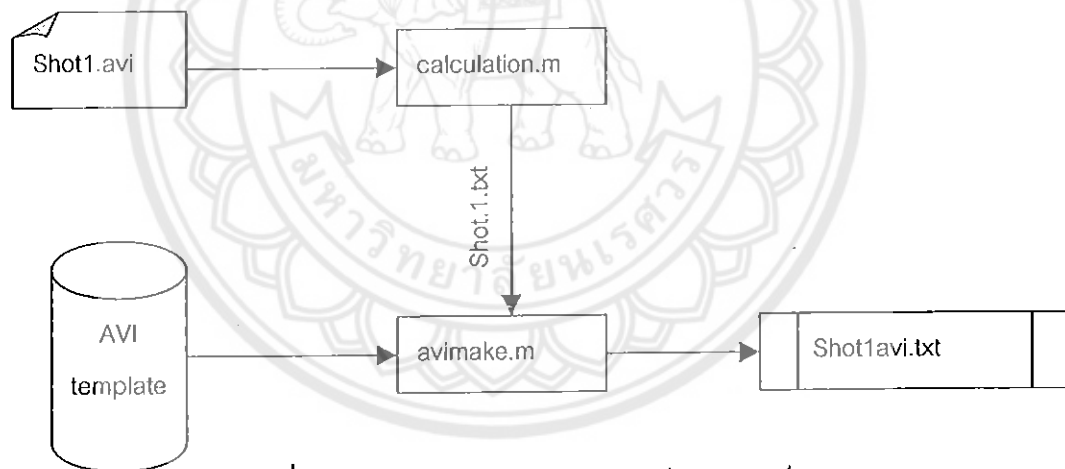
การประเมินค่าแวกเตอร์ตัวแทนโดยใช้ฟังก์ชัน VQ

การหาค่าตัวแทนของกลุ่มแวกเตอร์ที่มีอยู่โดยการหาอัลกอริทึม LBG ในการหาในฟังก์ชันนี้จะต้องเก็บค่าของแวกเตอร์ทั้งหมดในไฟล์ data.txt เมื่อทำการเรียกใช้งานฟังก์ชันจะทำการโหลดกลุ่มของแวกเตอร์ที่ต้องการหาแวกเตอร์ตัวแทนจากไฟล์ดังกล่าว และจะให้เราทำการเลือกว่า

ต้องการได้เวกเตอร์ที่เป็นเวกเตอร์ตัวแทนทั้งหมดเท่าไรจากนั้นก็ทำการประเมินค่าของเวกเตอร์ที่ได้ ออกในได้ตัวแปร codebk บน Matlab

การสร้างเวกเตอร์ AVI โดยใช้ฟังก์ชัน avimake.m

สิ่งที่จะต้องทำก่อนที่จะทำการสร้างเวกเตอร์ของไฟล์วิดีโอได้คือ ค่าของ Histogram ของทุก ๆ เฟรมในไฟล์วิดีโอซึ่งสามารถใช้ฟังก์ชัน calculation.m ในการหาได้ และแม่แบบหรือ template ที่ใช้สำหรับเปรียบเทียบกับค่า Histogram ของเฟรมที่เข้ามา โดยเราสามารถสร้างแม่แบบได้จากการนำไฟล์วิดีโอทั้งหมดมาหาเวกเตอร์แล้วใช้ฟังก์ชัน VQ.m ในการหาตัวแทนของเวกเตอร์ที่เหมาะสม จากนั้นก็ทำการสร้างเวกเตอร์ AVI บน Matlab เมื่อสั่งให้ฟังก์ชันทำงานจะถามหาว่าไฟล์แม่แบบที่ใช้ในการสร้างเวกเตอร์อยู่ที่ไหน จากนั้นจะโหลดเข้ามาเก็บไว้ แล้วก็ถามถึงไฟล์ที่ต้องการจะสร้างเวกเตอร์ ซึ่งจะต้องถูกเก็บเอาไว้ในเท็กซ์ไฟล์ เมื่อผ่านการทำเวกเตอร์ AVI เสร็จแล้วเราจะได้ไฟล์ที่มีชื่อเป็นชื่อไฟล์ดังกล่าวแต่จะมีคำว่า avi ต่อท้ายตัวอย่างเช่น shot1.txt จะได้ไฟล์ shot1avi.txt เป็นต้น

รูปที่ ข-2 แสดงกระบวนการในการสร้างเวกเตอร์ AVI

ประวัติผู้เขียนโครงการ

ชื่อ นายกิจจา จีร์พรชัย
เกิดวันที่ 18 กันยายน 2524
ภูมิลำเนา 77 หมู่ 10 ต.สาริกา อ.เมือง จ.นครนายก
ประวัติการศึกษา

- จบระดับประถมศึกษาจาก โรงเรียนอนุบาลนครนายก
- จบระดับมัธยมศึกษาจาก โรงเรียนนครนายกวิทยาคม
- ปัจจุบันกำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรัตนเศรษฐ

e-Mail : kitja_j@hotmail.com

ชื่อ นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์เมฆ
เกิดวันที่ 16 มิถุนายน 2524
ภูมิลำเนา 2 ซอย 13 ต.ตะพานหิน อ.ตะพานหิน จ.พิจิตร
ประวัติการศึกษา

- จบระดับประถมศึกษาจาก โรงเรียนเทศบาลตะพานหิน
- จบระดับมัธยมศึกษาจาก โรงเรียนตะพานหิน
- ปัจจุบันกำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรัตนเศรษฐ

e-Mail : lufecad@hotmail.com